DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ 1/1991

O ČINNOSTI MÍSTNÍHO ZASTUPITELSTVA

V prvním údobí tohoto roku byla činnost místního zastupitelstva a úřadu zaměřena na řešení několika hlavních problémů:

1/ Převzetí úřadu a funkcí od předešlého MNV a zajištění dalšího chodu naší městské části.
2/ Vymezení činností komisí místního zastupitelstva a zahájení jejich činnosti.
3/ Tvorba a projednání rozpočtu městské části pro rok 1991.
4/ Zajištění pokračování a dokončení výstavby nejdůležitějších akcí (1. a 2. stavba kanalizace, kabelizace elektrického rozvodu, vodovodního řadu DN 600, výstavby školní jídelny, rekonstrukce Drobných provozoven a rekonstrukce sítě místního rozhlasu, I. etapa rekonstrukce zámeckého parku).
5/ Zajištění zahájení výsadby ochranných pásů zeleně pod ulicí V Záhorském a pod hřbitovem.
6/ Udržení základní prodejní sítě v obci (projednání zřízení dvou náhradních prodejen potravin ve Staré obci a na Vinohradech).
7/ Zajištění efektivní činnosti Drobných provozoven v nových podmínkách.
8/ Zajištění příspěvků, redakce, vydávání a distribuce Dolnopočernického zpravodaje.
9/ Zajištění efektivního využívání sportovní haly.
10/ Organizační zajištění setkání mládeže hnutí TAIZÉ.
11/ Zajištění základních informací a jednání souvisejících s rekonstrukcí historického centra obce, rybníka a prostor navazujících na turisticko-rekreační a obchodní centrum.

Kromě výše uvedených úkolů začínají být řešeny další problémy:

- pronájem některých drobných provozoven v obci
- efektivnější využívání objektů v obci (Svornost, č.p. 7, atd.)
- zajištění pekařství v obci
- pokračování rekonstrukce zámeckého parku
- vybavení místního úřadu moderní technikou
- zbudování stanice MHD u Barborky ve směru od Prahy atd.

Jak je vidět, je současná i plánovaná činnost místního zastupitelstva a úřadu velice obsáhlá i různorodá. Řešení problémů se však někdy výrazně zpomaluje omezeným rozsahem uvolnitelné pracovní kapacity jednotlivých členů komisí a místního zastupitelstva.

Žádáme proto všechny naše spoluobčany, aby nabídli své síly na pomoc v zájmu urychlení a eventuálního zkvalitnění řešení výše uvedených i dalších problémů naší obce.

ING. JOSEF NOŽIČKA, CSc.
STAROSTA

NÁVRH FINANČNÍHO ROZPOČTU PRO ROK 1991

Rozvoj obce je podmíněn dostatečnými finančními prostředky a racionálním hospodařením s nimi. Realitou je, že hospodaření v naší obci bude probíhat i v roce 1991 v podmínkách rozpočtového provizória, protože zatím nejsou plně vytvořeny podmínky vlastního financování. Pro rok 1991 byl navržen rámcový rozpočet ve výši 2 776 tisíc. Tato částka má krýt výdaje v neinvestiční části rozpočtu a nezahrnuje prostředky na financování akcí Z. Zde totiž z úsporných důvodů dochází k výraznému omezení a počítá se jen s akcemi ekologického charakteru, a to pouze s těmi, které jsou již rozpracovány. V našem případě se jedná o I. a II. etapu kanalizace a ochranný zelený pás.

Pro potřeby jednotlivých zařízení byly navrženy částky, které by měly pokrýt jejich pracovní potřeby, ovšem za předpokladu, že budou dodrženy relace zvažované při sestavování rozpočtu. Pro jednotlivé kapitoly byly navrženy tyto částky:

kap. 702 – vod.hosp.	*80 tis. Kčs*
kap. 710 – doprava	*123 tis. Kčs*
kap. 714 – školství	*1 429 tis. Kčs*
kap. 715 – zdravot.	*15 tis. Kčs*
kap. 716 – kultura	*208 tis. Kčs*
kap. 719 – vnitř.spr.	*358 tis. Kčs*
kap. 728 – práce a soc.věci	*102 tis. Kčs*
kap. 739 – míst.hosp.	*461 tis. Kčs*

Tento rámcový rozpočet se stává závazným až po schválení magistrátem. Na základě předběžných informací lze doufat, že magistrát neprovede zásadnější zásahy do našeho návrhu. Předpokladem vyrovnaného plnění rozpočtu v průběhu celého roku 1991 je bezpodmínečné dodržování finanční kázně všemi pracovníky, kteří za čerpání příslušné části rozpočtu odpovídají. I když bude tento předpoklad splněn, lze očekávat řadu problémů, které bude nutno řešit v souvislosti s improvizací v cenové politice. Např. jen v souvislosti s tzv. liberalizací cen v oblasti paliv představují zvýšené náklady na nákup zdraženého koksu částku o cca 450 000 Kčs vyšší, než nám byla účtována za stejné množství v minulém roce. Zatím nezbývá než doufat, že tyto zvýšené náklady budou nějakým způsobem dotovány.

E. SMRKOVSKÝ,
PŘEDSEDA FINANČNÍ KOMISE

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

POŽÁRNÍCI: 150
VB: 158
ZÁCHRANNÁ SLUŽBA: 155

OO VB ČERNÝ MOST: 86 81 98
OS SNB PRAHA 9 –
OBČANSKÉ PRŮKAZY: 86 15 31

OBVODNÍ LÉKAŘ: 727 630
PRVNÍ POMOC – DOSPĚLÍ: 860 792
DĚTSKÁ LÉKAŘKA: 727 401
PRVNÍ POMOC – DĚTI: 881 517

PORUCHY EL.PROUDU: 293 641, 296 419

PORUCHY VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ: 202 675

PORUCHY VODY: 732 626

NOUZOVÉ ZÁSOBOVÁNÍ VODOU: 704 431

PORUCHY SVĚTELNÉ SIGNALIZACE: 376 810

Estetická výchova školní i mimoškolní

Dr. PETR KREJZA

Když jsem před časem zpracovával téma pro pedagogické čtení, vytyčil jsem si před úvodní statí jako moto ukrajinské přísloví „Člověk, který má v ruce housle, není schopen páchat zlo" a přidal jsem k tomu své učitelské krédo: Povinností každého učitele je dítěti umožnit na takové „housle" si zahrát. Je to však obecně filozofická otázka a jak tedy konkrétně?

Při konkursním řízení jsem komisi i učitelskému sboru slíbil, že vedle hodin hudební výchovy budu věnovat svůj volný čas i talentovaným dětem při výuce na hudební nástroje. V měsíci říjnu, po přijímacích zkouškách, se několik žáků začalo učit na klavír, akordeon, zobcovou flétnu, kytaru a sborovému zpěvu. Zájemců je stále více, než je možno vyučovat, přesto se našel i prostor pro předškolní přípravu hudební výchovy z dětí naší mateřské školy. Avšak počáteční elán mnohých žáků poklesl poté, co zjistili, že je to každodenní domácí příprava a že budou muset při zkoušce na konci školního roku ukázat schopnost pokračovat podle stanoveného učebního plánu. Ti, kteří to nezvládnou, budou muset uvolnit místo více talentovaným a pilnějším spolužákům. Mnozí z nich mě přivádějí do rozporuplné situace – do školy se vůbec netěší, ale na hodiny nástroje ano. To potěší a zamrzí současně.

Někteří žáci už 17.12. byli schopni připravit své první vystoupení pro veřejnost a v současné době se všichni aktivně připravují na další vystoupení, které se uskuteční v druhé polovině dubna v prostorách ZŠ a na které vás srdečně zveme.

A co hrajeme? Především lidové písně, drobné skladby mistrů, „předškoláci" se učí správně artikulovat, intonovat, rozvíjejí si cit pro rytmus a první pohyby prstů po klávesnici. Žáci tedy ve škole prakticky muzicírují, mnozí i aktivně, i když často neuměle, tvoří hudbu, učí se rozpoznávat hodnoty umění, vzájemné vztahy, soulad i nesoulad. Učí se hudbou /ale i výtvarným uměním a poezií/ připravovat se na život, rozvíjet schopnosti žít v moderním světě a mít na něj vliv. Byl bych rád, aby rodiče pochopili, že ač tento vztah k umění u našich dětí nebude mít většinou přímý vliv na výplatní sáček, učí se ho především proto, aby tento svět měnily ve prospěch člověka. Humanizovaly. Totiž kulturnost, vztah ke krásnu není ničím jiným než hodnotným vztahem člověka k člověku. A při této příležitosti žádám rodiče: nebojte se s dětmi zpívat, navštěvujte výstavy, jděte s dětmi do divadla, na koncerty nebo si prohlédnout kulturní památku. Škola v tomto směru výchovně vzdělává, ale stále toho není dostatek.

Lze klidně žít bez Mozarta, Dvořáka, Beethovena či Martinů, tak jako lze žít bez růží, motýlů či pohledu na hvězdy. I na poušti se dá přežít. Ale jsou-li tu díla, která po věky zmnožují a prohlubují životní pocit, pak je nerozumné je pomíjet, stejně nerozumné jako nevzhlédnout ke hvězdám a nepřivonět k růžím.

A nelze nemyslet na mladé lidi. Takový mládenec či dívka je už napůl probuzený člověk, má svou hlavu a nakonec to bude on, kdo rozhodne, chce-li žít s hudbou či bez ní, a když s ní, tedy s jakou. Má svobodnou vůli, tedy i kus zodpovědnosti za sebe. Ale ať ví, že má kolem sebe plno lidí, kteří jsou připraveni pomáhat, aby volil dobře. A k tomu směřuje veškeré naše snažení.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A POŘÁDEK

Ke zlepšení životního prostředí jistě přispějí zejména velké investiční akce, které v obci probíhají nebo se připravují, jako je např. dobudování elektrické a kanalizační sítě a v dalším období plynofikace. Kromě nich se však chceme zaměřit i na další, dílčí zlepšení životního prostředí v některých částech obce a podporovat snahy o větší čistotu obce.

V současné době chceme zlepšit prostředí v některých vybraných částech obce, např. v chráněném území V Čeňku, v oblasti pískovny. Pro zachování čistoty vody a ovzduší chceme do těchto oblastí omezit vjezd motorových vozidel. V oblasti Čeňku projednává komise s rybářským svazem na základě jeho iniciativy hlídání a kontrolu povodí.

Budeme podporovat využití všech vhodných zelených ploch pro rekreační i hospodářské účely, např. sklizeň pro krmení drobných hospodářských zvířat za symbolický poplatek pro obec.

K zajištění čistoty obce a bezpečnosti chodců při sněhu a náledí budeme pomáhat nejen upozorňováním, ale v případě nedodržování čistoty přistoupíme i k finančnímu postihu.

Pan Brát je ochoten pomoci odbornou radou v místním zahradnictví i v oblasti zeleně v obci.

ING. ANTONÍN KLEČKA

ZA KOMISI ŽIVOTNÍHO PROSTEDÍ
A VEŘEJNÉHO POŘÁDKU

Budeme pokračovat ve stavbě kanalizace?

V loňském roce byla v naší obci zahájena stavba kanalizace. Základní informace o rozsahu a předpokládaném postupu výstavby byly uveřejněny v Dolnopočernickém zpravodaji č. 1/1990.

V tomto článku bychom chtěli podat informaci o dosavadním průběhu první etapy výstavby, plánech na letošní rok i o situaci v přípravě dalších etap.

V březnu loňského roku byla zahájena 1. stavba, v rámci níž bylo do 31.12.1990 položeno 753 m kanalizačního sběrače, 252 m výtlačného potrubí, zahájena stavba veřejných částí kanalizačních přípojek a provedena spodní stavba čerpací stanice. Provedené práce představují objem 4,5 mil. Kčs.

Po úspěšném jednání s příslušnými orgány města Prahy o zvýšení objemu finančních prostředků na rok 1990 byla v říjnu 1990 zahájena i 2. stavba, na níž se do konce roku 1990, a to v technicky nejnáročnějším úseku (přechod Rokytky a navazující protlak), položilo 150 m sběrače; objem prací činil 0,9 mil. Kčs.

V první polovině letošního roku předpokládáme dokončení veřejných částí přípojek na trase 1. stavby, do září 1991 zprovoznění čerpací stanice a ukončení celé 1. stavby. Práce na 2. stavbě budou probíhat od března 1991 stavbou sběrače v ul. Národních hrdinů s návazností stavby veřejných částí přípojek. Plánované dokončení 2. stavby je prosinec 1991.

V současné době však probíhají jednání o zkrácení termínu dokončení 2. stavby na září 1991.

A nyní ke stavu přípravy dalších etap stavby kanalizace. V současné době jsou zpracovány projektové úkoly (zadání stavby) pro zbývající část staré obce i pro část Vinohrad, odkanalizovatelnou do sběrače G3. Je však třeba uvést, že v závěru loňského roku se objevily dva faktory, které výrazným způsobem limitují další výstavbu kanalizace nejen v naší obci, ale v celé Praze. Jedním z nich je nedostatek finančních prostředků, jehož negativní vliv v kombinaci s liberizací cen komplikuje již dokončování 1. i 2. stavby a v jehož důsledku zřejmě v letošním roce nebude zahájena stavba sběrače G3, která podmiňuje odkanalizování části Vinohrad. Druhým faktorem je rozhodnutí vlády ČR č. 280 z 18.10. 1990 o zrušení výjimky z ustanovení Zákona o vodách; vzhledem k nedostatečné kapacitě ústřední čistírny vod, do níž jsou kanalizační stoky v Praze svedeny, to ve své podstatě znamená zastavení výstavby kanalizace v Praze, a tedy i v Dolních Počernicích do doby vybudování nové ústřední čističky či rozšíření kapacity čističky stávající.

Závěrem lze tedy konstatovat, že pokračování stavby kanalizace v naší obci je především závislé na tom, zda se podaří oba výše uvedené hlavní problémy překonat.

JIŘÍ HRDINA

UPOZORNĚNÍ

Vážení občané!

V poslední době se na našem hřbitově rozmohly nešvary, jako je kouření, jízda na kole jak starších občanů, tak i dětí, vodění psů, kteří volně pobíhají po hřbitově a znečišťují všechny prostory.

Vzhledem k tomu, že se jedná o PIETNÍ MÍSTO a vydaná vyhláška NV Dolní Počernice z r. 1988 kouření, jízdu na kole a vodění psů na hřbitov zakazuje, žádáme občany o dodržování této vyhlášky.

V případě jejího nedodržování budou zjištění občané oznámeni k projednání v komisi veřejného pořádku místního úřadu.

SPRÁVA HŘBITOVA

DROBNÉ PROVOZOVNY HLÁSÍ:

V únoru 1991 byl vypsán konkurs na místo nového vedoucího Drobných provozoven za pana Zelenku, který v 63 letech odchází do zaslouženého důchodu.

V konkursním řízení, kterého se zúčastnilo 11 kandidátů, byl za nového vedoucího vybrán ing. Zdeněk Jansa.

Ing. Jansa se narodil v roce 1941, je absolventem ČVUT a za dobu své více než dvacetileté praxe vykonával většinou funkci stavbyvedoucího, vedoucího dopravy a mechanizace. Dále se věnoval rozborům cen, rozpočtům a analytickým pracím pro počítačové zpracování. Po celou dobu praxe vedl různě velké pracovní skupiny dělníků, techniků a vědeckých pracovníků. Není ani nikdy nebyl politicky organizován.

Novému vedoucímu Drobných provozoven přejeme v jeho nové funkci, do které nastoupil 1.3.1991, mnoho úspěchů.

Zároveň děkujeme bývalému vedoucímu panu Vladimíru Zelenkovi za veškerou práci, kterou pro obec vykonal.

Vedení Drobných provozoven oznamuje všem stavebníkům i ostatním zájemcům, že se v naší obci zavádí nová služba pro občany.

Jedná se o stavební organizaci, která je schopna provést veškeré stavební práce včetně zabezpečení materiálem. Zajistí vám i provedení projektové dokumentace včetně odborných posudků a veškerých příslušných povolení.

Máte-li zájem o bližší informace, volejte na tel. čísla 727 690, 727 491.

ING. MILOSLAV KRÁL
TAJEMNÍK

Dolnopočernická košíková v Evropě

Naše mezinárodní styky byly do loňského roku velmi chudé. Sehráli jsme jen několik utkání s družstvy NSR, NDR a Jugoslávie. Přestože jsme byli zváni na zájezdy do zahraničí, nebylo možné je uskutečnit. Teprve v roce 1989 jsme navázali styky s německým klubem CWJM Erlangen. Po zdařilé vzájemné výměně návštěv, při kterých jsme se teprve seznamovali, odjelo v září naše „A" družstvo mužů na velký turnaj do Erlangenu při účasti klubů také z Mnichova, Norimberka, Jeny a dalších. Naše družstvo skončilo na pěkném 4. místě.

V listopadu se pak vydalo do Erlangenu druhé družstvo, složené ze starších hráčů našeho oddílu, společně s manželkami. Tam o nás bylo po všech stránkách výborně postaráno. V přátelském utkání jsme zvítězili 62 : 59. Během pobytu v Erlangenu jsme navázali nová přátelství s tamními hráči, což je příslibem do budoucna. Návštěvu Německa jsme ukončili v Norimberku, kde nás naši hostitelé provedli hradem a starou částí města.

Naše cesta pak vedla dále na západ. Cílem byla Francie a město Voiron u Grenoblu. Starší občané naší obce si jistě pamatují na pana Ludvíka Luttnu, který v této části Francie působí již 20 let. Pan Luttna je jedním ze zakladatelů dolnopočernické košíkové. Vedl družstvo Počernic až do poloviny 60. let. Na jeho pozvání jsme se tedy ocitli ve vzdálené Francii. Péče našeho bývalého hráče a trenéra o nás byla až dojemná. Prohlédli jsme si Voiron, Grenoble – bývalá olympijská sportoviště – a navštívili jsme také továrnu na výrobu známého likéru Chartreusse. I ve Francii jsme sportovali. Po pochybovačných článcích v tamním tisku o našich kvalitách jsme zvítězili nad bývalými ligovými hráči Voironu 62 : 49. Ve druhém utkání jsme též vyhráli, a to nad mladíky z Renage 82 : 72.

Po skončení každého utkání jsme se stali hosty francouzských hráčů. I přes jazykové potíže jsme navázali další sportovní přátelství. Celý zájezd byl poměrně náročný, ale díky kvalitním vozům Ford tranzit a Daewo jsme téměř 3000 km zvládli bez potíží. Přestože jsme si celý zájezd hradili ze svého, nelze opomenout podporu naší TJ, která nám vychází vstříc při návštěvách zahraničních mužstev u nás.

Výsledky mistrovských soutěží oddílů TJ Sokol Dolní Počernice po I. polovině soutěží

Kopaná:

družstvo	soutěž	trenér	umístění
muži „A"	přebor	Vrána	4. místo
muži „B"	II. třída	Stöckl	10. místo
dorost	II. třída	Novotný P.	4. místo
žáci st.	II. třída	Marval	5. místo
žáci ml.	II. třída	Hašek	12. místo

Košíková:

muži „A"	II. třída	Polcar	10. místo
muži „B"	III. třída	Richter	1. místo
dorost	přebor	Mišejka	8. místo
žáci	I. třída	Richter	7.místo
žákyně	I. třída	Petrák Chaloupecký	5. místo

ZBYNĚK RICHTER

Od začátku letošního školního roku bydlí na faře v Dolních Počernicích společenství deseti mladých mužů, kteří se rozhodli pro ideál italského kněze Jana Boska. Don Bosco se narodil v roce 1815 v malé vesničce Becki v severní Itálii. Celý svůj život žil mezi chudou a opuštěnou mládeží. Pro záchranu této mládeže založil světové

O salesiánském společenství v naší obci

řeholní společenství salesiánů. Název salesiáni nám dal podle výborného muže – biskupa – sv. Františka Saleského /1567 – 1622/, jehož sympatický a velmi lidský způsob života ho pro práci s mládeží inspiroval. Don Bocko shromažďoval kolem sebe především chlapce, kteří přicházeli z venkova do průmyslového města Turína, a žili tedy většinou bez zázemí domova. V zaměstnání byli často okrádáni, ve svém volném čase neměli co dělat a toulali se bez cíle městem. Don Bosco vytvořil těmto chlapcům domov, staral se o jejich vzdělání, vychovával z nich čestné lidi, dobré občany a nadšené křesťany.

Naším základním posláním je žít mezi mládeží. Chtěli bychom mladým lidem pomoci dobře prožít mládí, vytvořit dobré party, které by jim poskytly zázemí a pomohly uskutečňovat jejich sny a ideály. Těm, kteří mají zájem, chceme přiblížit osobu Ježíše Krista. Pro něho jsme se nadchli a on má vliv na náš život.

Na faře bydlíme dva kněží, jeden bohoslovec a sedm kluků, kteří se připravují na život v salesiánském společenství. Jeden náš starší kněz dojíždí z Prahy a stará se o farnost. Kluci pracují v dětském domově a v dětské psychiatrické léčebně jako pomocné síly i jako vychovatelé. S dětmi se setkáváme všichni buď v těchto domovech, nebo za námi přicházejí na faru. Fara je samozřejmě otevřena všem. S kluky a děvčaty, kteří k nám přijdou, si hrajeme, zpíváme, povídáme si, pracujeme. Každou neděli se scházíme na školním hřišti s dětmi, které o to mají zájem, a společně prožíváme nedělní odpoledne. Kromě toho se o některých sobotách a nedělích scházíme s mladými křesťany, kteří chtějí spolupracovat při výchově mládeže.

Rádi přijmeme jakékoliv nápady, připomínky, spolupráci i pomoc.

Vaši noví spoluobčané salesiáni

Napsal: P. TOMÁŠ RÁDL
NÁR. HRDINŮ 71, 190 12 PRAHA 9,
TEL. 72 74 64

Vydává Místní zastupitelstvo
Dolní Počernice
Šéfredaktor: Stanislav Kšáda
Odborná redaktorka Marie Vitochová
Členové redakce ing. arch. František Kašička, Václav Kočí,
ing. Miloslav Král
Tiskne Mladá fronta 310006184

Z DĚJIN NAŠÍ OBCE

21. JAN DANIEL KAPR Z KAPRŠTEJNA – 2. ČÁST /1622 – 1625/

„Pěkný zámeček“ v Dolních Počernicích, který v r. 1622 získal Jan Daniel Kapr z Kaprštejna, představoval již jednopatrovou hmotu dnešního starého zámku s dvorní arkádou v přízemí a s fasádami, pokrytými svítícími renesančními psaníčkovými sgrafity tak, jak nám budovu zanechali předchozí majitelé. Poplužní dvorec s mlýnem pod zámkem zabíral nadále dnešní nádvoří včetně dílu pozdějšího pivovaru pod kostelem. Samotný kostel byl nedlouho předtím rovněž obnoven, jeho bílá věž s viditelnými nárožními kvádry byla o patro nižší než dnes nebo nesla dosud nějakou starší dřevěnou nástavbu. Hřbitůvek kolem kostela i vlastní sídlo, jmenované většinou nadále jako tvrz, byly oproti cestě na Chvaly stále asi ohrazeny pevnou zdí, doprovázenou snad ještě starým upraveným příkopem a můstkem.

Letní rezidenci v Dolních Počernicích si zejména oblíbila manželka pana Kapra, dcera erbovního staroměstského měšťana, Anna Marie z Greifenfelsu. Úvodem prozradíme /informovaným připomeneme/, že mladá paní byla, mírně řečeno, velmi uvolněných mravů a přelétavé povahy a svého o hodně staršího, více než šedesátiletého manžela podváděla kde se dalo. To bylo také příčinou následných tragických událostí, jejichž podrobné líčení podává spisovatel Josef Svátek /1835 – 1897/ v románu „Pražský kat“ a dále v „Pamětech kata Mydláře“. J. Svátek samozřejmě detaily domýšlí, spisy jsou poplatné jeho oblibě v napínavém romantickém ději a v melodramatických scénách. Vychází však z reálných skutečností, které zřejmě v archívech podrobně studoval. V podstatě se události vyvíjely následovně:

Krásná mladá paní se i po svatbě scházela s různými císařskými důstojníky a záhy se v Praze seznámila i s mladým panem Adamem Zapským ze Záp. Pan Adam pocházel ze starého českého vladyckého rodu, jemuž tehdy patřilo zejména městečko Dubeč se sídelní tvrzí a několik dalších okolních vsí /Dubeček, dnes zaniklá Litožnice, Měcholupy, později i Stupice, Kyje a Běchovice/ – vzpomeňme soudní podání staršího Adama ze Záp proti panu Hůlkovi z Počernic za to, že šenkoval v nové krčmě /Barborce/ ke škodě krčmy v Běchovicích. To byl dědeček našeho mladého pána, který v r. 1610 získal navíc ještě ves Hostavice i s tehdy nově vystavěným dvorcem. Na přání tohoto dědečka byl osiřelý Adam poslán na studia do Lipska a do Francie. Vcelku lehkomyslná a dobrodružná povaha přivedla Adama v r. 1619 pro vyprovokovanou bitku před zemský soud; ve stavovských bouřích se připojil k tažení proti císaři a dále o něm mluvil „všeliké zlé a lehkovážné řeči“. Za tato provinění byl v pobělohorské době odsouzen ke ztrátě většiny svého jmění a nějaký čas i uvězněn. V letech 1622 – 1624 se marně domáhal, aby byl jako katolík a poslední svého rodu ponechán na svých statcích. Po propuštění z vězení bydlel ve svém domě v Jindřišské ulici. Za jakých okolností se mladý Adam s manželkou pana Kapra seznámil, není blíže známo. Adamovy dosavadní osudy však napovídají, že jeho vztah k paní Anně Marii byl do jisté míry motivován a živen potřebou dobrodružného mladíka nějakým způsobem se za ztrátu majetku pomstít. Zřejmě i to byl jeden z důvodů, že se dal svou milenkou přemluvit k vraždě starého pana apelačního rady, který Adamovy zkonfiskované statky přebíral.

Tak se stalo, že mladý Adam si s pomocníky 13. listopadu r. 1625 před Počernicemi na pana Kapra počkal a ranou z pistole ho zastřelil. J. Svátek líčí, že vše bylo nastrojeno tak, aby se mělo za to, že se pan Kapr při cestě z Prahy do Počernic stal obětí jednoho z loupežných přepadů, které se tehdy často dály v okolí Prahy. Pro spoluúčast na plánu získala paní Anna svou komornou Johanku Kočovou. Den před smluvenou vraždou poslala potom svému muži do Prahy po Janu Vlasákovi lístek, že ho nazítří očekává na počernickém zámečku. I tento posel byl získán ke spoluúčasti na vraždě. A tak se ve čtvrtek 13. listopadu vydali pan Adam, Jan Vlasák a služebník Zeman po českobrodské silnici směrem k Praze, každý s loveckou puškou, jako by šli na hon zvěře. Za dosti husté mlhy se ukryli v lese při silnici a kolem deváté hodiny ráno přepadli otevřený kočár pana Kapra a zastřelili pána i jeho sluhu. Teprve po hodině nalezli prý lidé obě mrtvoly na silnici. Když v jedné z nich poznali pana Kapra, přivezli jeho tělo do Počernic, kde si „choť“ zavražděného počínala před lidem tak, jako by byla naplněna nejkrutější bolestí“.

(3. část příště)

ING. ARCH. F. KAŠIČKA

MÍSTNÍ LIDOVÁ KNIHOVNA

Místní lidová knihovna byla v listopadu loňského roku přestěhována do vyhovujících prostor v budově Klubu důchodců do bývalé pionýrské klubovny. Věřím, že všichni, kteří si přijdou vypůjčit knížky, ocení pěkné prostředí.

Nyní několik provozních informací:

Výpůjční doba v knihovně:

úterý od 15 hod. do 18 hod.
čtvrtek od 15 hod. do 20 hod.

Upozorňuji návštěvníky, že při vstupu do prostor knihovny je nutné přezutí.

Dále chci nabídnout novou bezplatnou službu knihovny. Důchodcům, nemocným a jinak neschopným navštívit knihovnu, osobně donesu knihy domů. Zájemci si je mohou objednat telefonicky na čísle 72 72 33 v půjčovních hodinách a na čísle 72 73 52 mimo ně.

Ještě chci občanům oznámit, že půjčovné zůstalo nezměněno.

Těším se na vaši návštěvu a na vaše objednávky telefonem.

MICHAELA KOLCOVÁ
KNIHOVNICE

HLEDÁ SE DOLNOPOČERNICKÝ KRONIKÁŘ

Staré kroniky a zápisy se staly nepostradatelným zdrojem poznání naší národní minulosti. U obcí, jako jsou Dolní Počernice dovolují tyto zprávy společně s dochovanými stavbami a jinými pozůstatky starší hmotné kultury rekonstruovat jejich bohaté, mnohdy pohnuté osudy. V roce 1835 bylo vydáno guberniální nařízení nejvyššího purkrabí hraběte Chotka, které nařizovalo městům, obcím a vrchnostem vést pamětní knihy. Málokdo ví, že tehdy také vznikla první dolnopočernická kronika, založená správcem panství Františkem Jeřábkem a zachycující zpětně podrobné údaje o dění v naší obci od r. 1702 až do r. 1890. Poslední texty kroniky překrývají a dále na ně volně navazují některé vzpomínky, které zaznamenal „švec-básník“ Josef Spála – Počernický. Později jsou to zejména zápisy dolnopočernického holiče a kronikáře Josefa Vučky, sahající až do r. 1965 a dále kroniky různých místních spolků a organizací, které v souhrnu bohatě naplňují jeden z časných zákonů mladé Československé republiky z r. 1920, ukládající stejně jako nařízení hraběte Chotka založit a vést obecní pamětní knihy.

Je smutné konstatovat, že p. Vučka nemá do našich dnů stejně zaníceného následovníka a pro celá minulá desetiletí chybí pro nás a naše potomky soustředění a zaznamenávání důležitých dat a událostí. Obracíme se proto na naše spoluobčany, kteří mají svou obec rádi, mají chuť, potřebné nadšení, čas, schopnosti a podmínky pro ni něco udělat, aby svou ochotu sdělili obecnímu úřadu. S jeho pomocí, pomocí pamětníků, různých obecních zápisů a nás všech začali by se podílet na kronikářském zpracování nejnovějších dějin naší obce v období od konce 2. světové války až do dnešní složité současnosti a důstojně tak navázali na své předchůdce.

ING. ARCH. F. KAŠIČKA

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ 2/1991

K HLAVNÍM PROBLÉMŮM ROZVOJE D. POČERNIC

Zastupitelstvu a aparátu naší městské části se podařilo:

- dokončit vodovodní síť v obci
- zajistit rekonstrukci části objektu čp. 312 a otevření koloniální prodejny potravin
- zajistit vybudování zastávky MHD za Barborkou
- provést výběrové řízení osob a společností pro nájem prodejny potravin, pekařství, Svornosti a zahrady u zámeckého parku
- zajistit výsadbu asi 3 ha nové zeleně v obci
- stanovit podmínky pro výběrové řízení investora projektu pro nejefektivnější rekonstrukci a využití části katastrálního území obce k rekreaci – turistice a obchodu
- zajistit finanční krytí a realizaci dokončení nebo pokračování akcí v obci (1. a 2. stavba kanalizace, zřízení nové školní jídelny, zabezpečovací práce ve vyhořelém mlýně, rekonstrukce místního rozhlasu, rekonstrukce zámeckého parku, výsadby zeleně V Záhorském a za hřbitovem atd.
- provést rekonstrukci soc. zařízení a opravu střechy v základní škole
- zajistit výstavbu chatičky pro děti v mateřské škole

NEJZÁVAŽNĚJŠÍ ÚKOLY PRO BLÍZKOU BUDOUCNOST JSOU:

- zajištění pokračování a dokončení již zahájených akcí v tomto roce (školní jídelna, 1. a 2. stavba kanalizace, kabelizace el. rozvodu v obci, kolaudace budov v čp. 24, rekonstrukce místního rozhlasu, připojení vodovodní sítě v obci na vodovodní řad DN 600, rekonstrukce v kotelně základní školy, výsadba zeleně za hřbitovem, nejnutnější zabezpečovací práce ve mlýně)
- zajistit podmínky pro zahájení 4. stavby kanalizace v obci v tomto roce, příp. 3. stavby v příštím roce
- zajistit výběr investora nebo konsorcia investorů a vytvořit optimální podmínky pro realizaci projektu obchodně turistického a rekreačního využití historického jádra a velkých oblastí zeleně (v okolí zámeckého parku, dolnopočernického rybníka, luk a lesa Vidrholce).

Z uvedeného výčtu je patrné, že místní zastupitelstvo i místní úřad už mnoho práce udělaly, avšak daleko více práce nás čeká. Žádáme proto všechny spoluobčany, aby nabídli své síly na pomoc ku prospěchu naší obce.

ING. JOSEF NOŽIČKA, CSc.
STAROSTA

NOVÉ VYHLÁŠKY O POPLATCÍCH

Řadu cizích výrazů, které se užívají v ekonomické mluvě a jejichž skutečný obsah a dosah si občan někdy až s mrazivým rozčarováním plně uvědomil teprve při zjištění své reálné kupní síly, doplňují slova nám všem zřejmá – daně a poplatky. Dosud se poslední dva pojmy v podstatě nebraly vážně, neboť neovlivňovaly zásadně životní úroveň, k řadě z nich se často přistupovalo s jistou benevolencí. Současné správní uspořádání však dává i místním úřadům do rukou nástroje /a nepřímo je nutí i k jejich používání/, které se rovněž výrazně mohou podepsat na snížení životní životní úrovně obyvatel.

Od 1.4.1991 jsou v platnosti některé nové vyhlášky hl. města Prahy o poplatcích. Dále jsou uvedeny některé základní údaje z jejich obsahu, podrobněji je možno se s nimi seznámit na MÚ.

Poplatky ze psů:

V obci do 2 000 obyvatel činí poplatek za jednoho psa za rok 60 Kčs, za druhého a další 400 Kčs. Je-li vlastníkem důchodce, snižuje se sazba o 50%, za psy chované v sídlištní zástavbě včetně činžovních domů činí sazba v těchto městských částech 1 000 Kčs za psa, u důchodců 200 Kčs za psa, a 1 500 Kčs za druhého a další psy, u důchodců pak 300 Kčs. 400 Kčs činí poplatek za psy určené k hlídání objektů, jejichž vlastníkem je právnická osoba.

Vlastník nebo správce domu je povinen ohlásit počet psů správci poplatku do 31. ledna kalend. roku, poplatek do 400 Kčs je splatný bez vyměření předem, a to nejpozději do 31. března je-li jeho výše nad 400 Kčs, př. ve dvou stejných splátkách, a to vždy nejpozději do 31.3. a 31.5. každého roku. Poplatek nezaplacený včas může správce poplatku zvýšit až o 50%. Neplatí se za psy užívané k doprovázení nebo ochraně osob nevidomých, bezmocných a držitelů průkazek ZTP-P. Poplatek může být ke zmírnění nebo odstranění tvrdosti v jednotlivých případech správcem poplatku snížen nebo prominut. Příjmy z poplatku jsou příjmem příslušné městské části, která odvede 10% z výnosu do rozpočtu hl. města Prahy. Byl-li poplatek stanovený předchozí právní úpravou do doby účinnosti této vyhlášky zcela vyrovnán, považuje se poplatková povinnost pro rok 1991 za splněnou.

Místní poplatek za užívání veřejného prostranství: sazby za užívání veřejného prostranství jsou:

a/ k umístění stavebního zařízení, skládky materiálu, zřizování zabezpečovacích zařízení atd. ..... 10 Kčs/den/ m^2
b/ k umístění reklamních zařízení ..... 10 Kčs/den/ m^2
c/ k umístění prodejních zařízení /mimo tržiště/ ..... 10 Kčs /den/ m^2
d/ k umístění prodejních zařízení na tržišti ..... 6 Kčs/den/ m^2
e/ k umístění zařízení cirkusu a podobných atrakcí ..... 10 Kčs/den/ m^2
f/ k umístění zařízení sloužících k poskytování služeb ..... 5 Kčs/den/ m^2
g/ za skládky ..... 10 Kčs/den/ m^2
h/ za pořádání kulturních akcí ..... 4 Kčs/den/ m^2
i/ za pořádání sportovních akcí ..... 2 Kčs/den/ m^2
j/ za vybavení trvalého parkovacího místa pro motorová vozidla mimo hlídané parkoviště .... 10 Kčs/den/ m^2

Správce poplatku může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částku. Poplatník je povinen ohlásit správci poplatku užívání veřejného prostranství nejméně 7 dní před jeho započetím. V případě krátkodobého užívání /do 6 dnů/ je nutno splnit tuto povinnost 1 den předem. Nebude-li poplatek zaplacen včas nebo ve správné výši, vyměří ho správce poplatku platebním příkazem a může zvýšit včas nezaplacený poplatek až o 50%. Za veřejné prostranství se dle této vyhlášky považují všechna místa, která jsou určena k veřejnému užívání, tedy pozemní komunikace, chodníky, silniční zeleň, veřejná zeleň atd.

Místní poplatek z ubytovacích kapacit v rekreačních a vzdělávacích střediscích.

Za rekreační zařízení se pokládají objekty sloužící turistickému ruchu. Sazba je 2 Kčs /lůžko/ den bez ohledu na jeho využití. Poplatková povinnost vzniká dnem zahájení provozu ubytovacího zařízení a zaniká dnem zániku ubytovacího zařízení nebo změnou jeho využití. Poplatník je povinen podat správci poplatku přiznání k poplatku do 15 dnů ode dne, kdy nastala skutečnost, která má za následek vznik povinnosti platit poplatek. Do 15 dnů je poplatník povinen oznámit každou skutečnost, která má vliv na výši poplatku a trvání jeho poplatkové povinnosti. Poplatek je splatný bez vyměření měsíčně

vždy do 15. dne následujícího měsíce, a to na účet správce poplatku. Při neplnění této povinnosti může správce vyměřit penále až ve výši 50% z dlužné částky. Poplatník se může dohodnout i o placení za delší časový úsek, nejdéle však rok. Správu poplatku vykonává hl.m. Praha, přičemž správce poplatku převede 50% z každého měsíčního výnosu z městských částí Praha 1 – 10 na účet těchto městských částí.

Místní poplatek za vstupné činí:

a/ 30% základu u prodejních akcí a akcí kulturních spojených s restauračním provozem a u erotických podívaných.

b/ 20% základu u podniků lidové zábavy, diskoték, videodiskoték, estrád a artistických produkcí.

c/ 10% základu u sportovních akcí a akcí obdobného charakteru /módní přehlídky atd./.

Při pochybnostech rozhodne správce poplatku o charakteru akce a jejím zařazení mezi akce pod body a., b. nebo c.

Správce může stanovit roční paušální poplatek. Poplatník je povinen nejméně týden před konáním akce ohlásit správci poplatku veškeré potřebné údaje ke stanovení místního poplatku, poplatek je splatný do 15 dnů po konání akce, poplatek stanovený roční paušální částkou do 31. ledna každého roku. Od poplatků jsou osvobozeny akce, jejichž celý výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, akce jako taneční kursy a kursy společenského chování a akce pořádané v rámci těchto kursů.

Dislokační poplatek

Sazba poplatku činí 10% ročně z částky rovnající se úhradě za nájemné z nebytových prostor. Poplatková povinnost vzniká od prvního dne v měsíci následujícím po nabytí právní moci rozhodnutí městské části o udělení souhlasu k umístění provozovny nebo její části na jejím území a zaniká uplynutím měsíce, ve kterém skončila podnikatelská nebo jiná výdělečná činnost v územním obvodu městské části. Poplatník je povinen do 15 dnů ode dne účinnosti této vyhlášky podat místně příslušnému správci poplatků přiznání k poplatku. Poplatek je splatný bez vyměření do konce ledna následujícího roku, při zániku poplatkové povinnosti během roku do 15 dnů po ukončení podnikatelské činnosti. Příjmy z poplatku jsou příjmem městské části, která vykonává správu poplatku, městské části odvedou 40% z výnosu poplatku do rozpočtu hl.m. Prahy.

Výše uvedené informace o poplatcích jsou pouze stručným průřezem jednotlivých vyhlášek hl.m. Prahy o poplatcích. Jednotliví poplatníci se mohou s celým zněním zmíněných vyhlášek podrobně seznámit na MÚ.

Na závěr nezbývá než si přát, aby současná i budoucí zastupitelstva přistupovala k stanovení poplatků s důkladnou rozvahou, využívala odpovědně možností různých úlev v sociálních případech a v případech prospívajících rozvoji obce a na druhé straně s důrazem uplatňovala všechny právní možnosti vyplývající z vyhlášek k udržení čistoty a pořádku v obci.

EVŽEN SMRKOVSKÝ
FINANČNÍ KOMISE MÚ

Spojte se pod jednu integritu,

opakujeme při četných jednáních představitelům všech směrů, kterými se aktivizuje generace postproduktivního věku nejenom v rámci obvodu Prahy 9.

Důchodce dnes spojuje mnohem více objektivně existujících skutečností, které v různé míře vyplývají ze sociálních dopadů ekonomické reformy. Právě kluby důchodců jsou místem spojování myšlenkových proudů starších občanů, výměny jejich zkušeností, vzájemné informovanosti, zájmové činnosti i neformálních rozhovorů.

Prostřednictvím klubů důchodců při OÚSS Praha 9 i obecních úřadech v rámci Prahy 9 jsme se staršími občany téměř v denním styku, metodicky a organizačně ve spolupráci s klubovými radami řídíme jejich činnost, zabezpečujeme jejich mimopražské rekreační pobyty v přijatelných cenových relacích nejenom od odborové organizace OREA, ale i jiných externích hospodářských subjektů.

Zvlášť oblíbené jsou u starších občanů naše široce zavedené pedikérské služby jak terénního charakteru, tak ve střediscích osobní hygieny /dále SOH/. V rámci OÚSS Praha 9 jsou plně využívány 3 SOH, při obecních úřadech v rámci Prahy 9 je zřízeno pouze 1 SOH v Dolních Počernicích. Právě toto středisko v současné době slouží v rámci klubu důchodců k plné spokojenosti všech starších občanů.

Po nástupu do funkce dne 1.6.1990 právě zde nový ředitel OÚSS Prahy 9 řešil řadu problémů vyvolaných neprofesním a neodpovědným přístupem některých vedoucích pracovníků ústavu. Změnil systém práce a organizaci ústavu, přistoupil k četným interním personálním změnám.

Vedení OÚSS Prahy 9 je od té doby v pravidelném osobním i telefonickém styku s představiteli tohoto klubu důchodců, osobně dbá na kvalitu poskytovaných služeb v SOH ze strany dobrovolné pečovatelky paní Kunešové. O velmi dobré práci a vysoké míře sociálního cítění paní Kunešové svědčí i řada pochvalných dopisů – zvláště za její pedikérské služby –, které jsou adresovány na ředitelství OÚSS Prahy 9.

Klub důchodců spolu s připojeným SOH v Dolních Počernicích považuje vedení OÚSS Prahy 9 z prostorového hlediska i na základě jeho vybavenosti za optimální. Jeho vysoká úroveň svědčí o retrospektivně dlouhodobé velmi dobré spolupráci důchodců s dřívějším MNV.

I nynější obecní úřad je aktivní činnosti důchodců v Dolních Počernicích příznivě nakloněn a i při omezených finančních možnostech bude nadále jeho existenci při jeho plném vytížení podporovat.

ING. MILAN TŮMA
VEDENÍ OÚSS PRAHA 9

ZPRÁVY ZE SPORTU

Za velmi pěkného počasí proběhl dne 27.4.1991 21. ročník přespolního běhu Dolními Počernicemi. Pořadatelem byla jako obvykle místní TJ Sokol. Průběh závodů byl zdařilý a zasloužily se o to zejména oddíly košíkové a kopané.

Soutěžilo se v deseti kategoriích. Vypustili jsme tentokrát dorostenecké kategorie a ženy pro každoroční malou účast závodníků. Největší zájem byl jako vždy u těch nejmenších. Tratě vedly areálem zámeckého parku a byly velmi dobře značeny a upravené. Za to díky Jardovi Lenzovi, který každoročně vynakládá v tomto směru velké úsilí. Trať dospělých pak vedla okruhem přes Vinici, Výzkumné ústavy, Xaverov, Svépravice a zpět přes Vinici k sokolovně. Běhu se zúčastnilo 150 závodníků.

Chlapci • 460 m:		*čas:*
1.	***Dudek Michal*** *– H. Počernice*	*1:25*
2.	*Jirásek Ctibor*	*1:40*
5.	*Lajbl Michal*	*1:46*
6.	*Nesnídal Zdeněk*	*1:47*
7.	*Tůma Michal*	*1:50*
Žákyně mladší • 600 m:		
1.	***Maturová Ivana*** *– H. Počernice*	*1:58*
5.	*Blechová Lenka*	*2:21*
6.	*Langová Lucie*	*2:23*
Žáci mladší • 800 m:		
1.	***Opletal Jan*** *– Sp. Radotín*	*2:40*
3.	*Richter Jan*	*2:47*
7.	*Kabele Radek*	*3:06*
10.	*Hnis Jan*	*3:06*
Žákyně starší • 800 m:		
1.	***Majorová Radka*** *– H. Počernice*	*2:36*
5.	*Plná Eliška*	*3:03*
8.	*Roušová Helena*	*3:27*
Žáci starší • 1100 m:		
1.	***Patrovský Josef*** *– H. Počernice*	*2:55*
Muži • 10 km:		
1.	***1. Dudek Petr*** *– H. Počernice*	*31:04*
24.	*Kabrle Martin*	*39:38*
33.	*Lukeš Ondřej*	*42:22*
34.	*Lukeš Štěpán*	*42:23*
35.	*Musil Láďa*	*42:49*
39.	*Boček Pavel*	*49:42*

Současně s přespolním během probíhal také rekreační „Jarní turnaj" odbíjené žen za účasti Sokola Nové Vysočany, Sokola Hloubětín a Sokola Dolní Počernice, který postavil „A" a „B" družstva. Turnaj se hrál v hale ZŠ a hráčkám i divákům se moc líbil. Škoda že naše ženy v sobě nenajdou dost odvahy k účasti v pražských mistrovských soutěžích. Určitě by na to měly. V boji o 1. místo podlehly naše hráčky o dva míče v rozhodujícím třetím setu.

Sestavy našich družstev:

A: Hartmanová, Tůmová, Šoltysová, Plná, Hájková, Krčálová, Dvořáková

B: Zálichová, Musilová, Řízková, Kopová, Plná, Tůmová, Krčálová.

Trenérem obou družstev byl Jaroslav Řízek.

Pořadí:

1. Sokol Nové Vysočany
2. Sokol D. Počernice A
3. Sokol D. Počernice B
4. Sokol Hloubětín

ZBYNĚK RICHTER
KOMISE PRO SPORTOVNÍ a ZÁJMOVOU ČINNOST

Ze života hasičského sboru

Tradice tohoto spolku začala zhruba před sto lety na přelomu roku 1900, kdy malá skupinka občanů se dohodla o jeho založení z důvodu ochrany domků a ostatních nemovitostí v obci. V této době byly některé střechy domků ještě doškové, obec byla bez elektřiny, měla prašné silnice a chodníky, neměla ulice, tak jak to dokazují dochované fotografické dokumenty. Mimo potok Rokytku, rybník a několik studní nebylo jinde možné vodu v případě požáru čerpat. Občané měli spoustu hospodářských stavení, stodol, sýpek a zvláště v období žní /stohy, parní mlátičky/ byla možnost vzniku požáru.

První sezení bylo v zájezdním hostinci „Barborka" a z této doby také se zachovala historická dobová fotografie, kde v počtu 10 – 14 mužů vidíme tento první hasičský dobrovolný sbor obce.

Ze vzpomínek našich starých občanů víme také, že v této době měly tradice hasičské bály, které se rovněž konaly v této restauraci u paní Herodesové.

Sídlo sboru bylo později v „Hasičárně", nyní čp. 312, kde byla siréna ke svolávání, ruční stříkačka, později na pohon, hadice, výstroj, uniformy a v pozdější době i skříňový automobil zn. Erena, který sloužil k odvozu hasičů. Později se vše shromáždilo ve Staré obci u čp. 24 /nyní Místní služby/.

Další historické fotografie ukazují, že v šedesátých letech zde hasiči – požárníci měli silné zázemí v dorostu, který cvičili, dokonce se toto družstvo zúčastňovalo soutěží a vykonávalo obecně prospěšnou činnost. Družstvo mělo členy od 14 let /pánové Bachman, Pfaul, Kopal, Fiala, Lacina, Třicátník, Petružálek, Kobylka, Antoš, Poloch, Krafek a ost./, ale i strojníky /Salcer, Podroužek, Šus, J. Šindelář/ a vedoucí /Krafek st., Petružálek, Procházka, Kobylka st., Kočí/.

V dalších letech nebyla nouze o členy – přidávali se další zájemci, kteří jsou platnými členy i dnes.

Vedoucí a jejich zástupci byli vždy řádně vybráni členskou základnou, která je pověřila řízením činnosti SPO na zvolené období. Jednalo se o plnění svazových a zájmových úkolů. Tzv. veřejný požární sbor /VPS/ byl jmenován pro potřeby obce dřívější radou MNV, spolupůsobil při komisi veřejného pořádku a v ní pracovali dva jeho státní zástupci dlouhodobě /p. Procházka, p. Karoch/. Ještě máme v živé paměti účast členů na pravidelném jarním úklidu obce, při sběru železného šrotu, preventivních prohlídkách rodinných domků a organizací sídlících na území obce, dále ve žňovém období při spolupráci se závodem Státního statku Praha, při likvidaci a pomoci při zaplavení sklepů i další činnosti požární hlídky při společenských akcích, účast na Dětském dni v létě apod.

Nyní má SDH 32 řádných členů. I v dnešní době vychází plánovaná činnost z tradice i osvědčené činnosti, ke které přibývají aktualizované úkoly. Nadále chceme být platnou složkou v naší obci. Udržujeme klubovní místnost, požární techniku, stav mužstva, zúčastňujeme se prostřednictvím svých zástupců jednání na obecní, městské i obvodní úrovni. V měsíci dubnu 1991 se členové p. Kobylka, Procházka zúčastnili sjezdu Městského sdružení dobrovolných hasičů hl.m. Prahy. Členové se postupně seznamují s přijatými stanovami SHČMS /Sdružení hašičů Čech, Moravy a Slezska, které si vytyčuje mj. i tyto úkoly:

- *ochranu života a zdraví lidí, majetku*
- *podíl na likvidaci požáru*
- *záchranářskou činnost*
- *spolupráci s MÚ*
- *organizaci veřejně prospěšné a kulturně společenské činnosti*
- *v odborné přípravě zabezpečovat specialisty z řad členstva /velitele, strojníky/.*

Řádné členství se zakládá podáním písemné přihlášky u Sboru dobrovolných hasičů; jednatel – p. Antonín Vaněček, starosta – p. Václav Procházka, velitel – p. František Karoch.

Rádi uvítáme další zájemce z řad občanů naší obce a také věříme v další zlepšení této obecně prospěšné činnosti.

PRAHA 9, DOLNÍ POČERNICE

Poděkování

Velmi děkujeme paní Haně Líznerové z Dolních Počernic, Bohuslavická č. 108, za poskytnutí hodnotných dokladů a písemností k dějinám naší obce.

Současně prosíme ostatní občany, pokud mají rovněž nějaké staré texty, fotografie, obrázky či jiné dokumenty připomínající život v naší obci před více lety, aby byli tak laskaví a napsali jejich seznam se jménem a adresou majitele a podle svého času jej s heslem „Dějiny naší obce" předali na místní obecní úřad.

REDAKCE

Stanislav Lukeš děkuje touto cestou všem občanům, kteří se přišli naposledy rozloučit s jeho zesnulou manželkou Annou Lukešovou, a dále za všechny projevené soustrasti, písemné kondolence i za květinové dary.

Od 1.6.1991 je v Dolních Počernicích v bývalé prodejně Potravin v ul. Stará obec č. 6 (naproti zámku) otevřena cukrárna, videopůjčovna a videoklub BB. Těšíme se na vaši návštěvu.

JAK FUNGUJÍ NAŠE OBCHODY A PRODEJNY

Na nějaký čas se nám zkomplikovala situace v prodeji potravin. Prodejna potravin ve Strážkovické ulici na Vinohradech byla uzavřena z důvodu navrácení objektu původnímu majiteli. Máme však příslib, že prodej potravin bude opět obnoven. Jako náhrada vznikla prodejna na rohu Českobrodské a ul. V Záhorském. Prodejna malá, ale velice příjemná s množstvím zboží, které uspokojí i náročné zákazníky. Prodejnu vede paní Romanová a vede ji dobře. Přáli bychom si takových nákupních příležitostí více.

Prodejna potravin u kostela byla rovněž uzavřena a navrácena spolu s celým objektem původnímu majiteli. Zde by měla do léta vzniknout útulná videokavárna. Snad se máme opět na co těšit. Jako náhrada za tuto prodejnu vzniká za pomoci místního úřadu nová prodejna – koloniál 2 M v objektu č. 312 – domek u zámecké zahrady. I zde si slibujeme útulnou a kvalitní prodejnu. Prodejna textilu byla uzavřena, její prostory bude užívat původní majitel, a tak se s tímto sortimentem zboží musíme na nějaký čas rozloučit. Snad ne na dlouho.

Objekt prodejny obuvi byl také navrácen původnímu majiteli, avšak díky jeho pochopení zůstává prodejna nadále v provozu.

Provozovna kadeřnictví a mandlu bude k 30.6.1991 zrušena. V tomto prostoru vznikne pekárna, ze které bychom již koncem roku mohli ochutnat voňavé křupavé pečivo a dobrý domácí chléb.

Provozovnu mandlu se pokusíme díky paní ředitelce mateřské školy přestěhovat do tohoto objektu, kde bude spolu s prádelnou sloužit nadále našim občanům. A to nešťastné kadeřnictví by mohlo fungovat opravdu soukromě. Vždyť zde máme několik velice šikovných kadeřnic.

Svornost uzavřeli hygienici, a tak se pokusíme formou pronájmu tento náš bývalý kulturní stánek znovu vrátit svému původnímu poslání. Svornost bude adaptována na restauraci (ale pěknou), spolu s penzionem a krásným kulturním centrem. Snad tak uctíme i památku těch, kteří tam kdysi hráli divadlo a kteří tento stánek proslavili.

Proti naší historické „Barborce" vznikla nová útulná hospůdka, kavárna a vinárna v jednom objektu, a tak máme kde posedět a vypovídat se. Prodejna potravin a řeznictví v srdci obce zůstává prozatím nedotčena a prodejna potravin Na vinici je také v provozu.

Objekt lékárny a drogerie bude také navrácen svému původnímu majiteli. Máme přislíbeno, že provozovna lékárny zůstane v provozu. Zatím zde zůstává i prodejna drogerie. Pokusíme se privatizací vnést znovu život do zámecké zahrady a zřídit zde kvalitní a dobře fungující zahradnictví, které by nás všechny uspokojilo. Zájemci o pěstování zeleniny a květin mohou sadbu kupovat v soukromém zahradnictví u p. Bráta ve staré obci za hřbitovem.

A nakonec se musím zmínit o „bonbónku", který zde v Počernicích ještě nebyl. Na kopečku, vlevo při výjezdu z Počernic směrem do Štěrbohol, vznikl autobazar. Prodejna ojetých motorových vozidel „Auto-Exner".

Je radost vidět, jak najednou mohou vznikat malé i velké soukromé provozy a prodejny, jak se můžeme všichni podílet na tom, aby naše Počernice ožily a byly krásné.

Chtěl bych na závěr použít slova jednoho velkého člověka, který to kdysi tak nádherně vystihl: Ten umí to a ten zase tohle a všichni dohromady uděláme moc.

JAN NOVÁČEK

Z DĚJIN NAŠÍ OBCE

22. DOHRA TRAGÉDIE PANA KAPRA Z KAPRŠTEJNA /1625 – 1626/

Zpočátku si lidé skutečně mysleli, že vražda pana Daniela Kapra na silnici pod Počernicemi byla dílem lupičů. Postupné vyšetřování a zejména okolnost, že mrtvoly nebyly oloupeny, zaměřilo pozornost na milence mladé vdovy – pana Adama Zapského ze Záp. Tělo pana Kapra bylo potom převezeno z počernického zámečku do Prahy a pohřbeno do rodinné hrobky v kostele sv. Jiljí na Starém Městě. Ještě téhož dne po pohřbu dal císařský sudí pana Adama v jeho domě v Jindřišské ulici zatknout i s oběma služebníky převézt do vazby na Pražský hrad. Jako člen rytířského stavu byl zde pan Adam uzavřen do žaláře v Bílé věži. Za několik dní poté byla vzata do vazby i paní Anna Marie a vsazena do vězení na Staroměstské radnici, protože záhy vyšlo najevo, že hlavní iniciátorkou plánované vraždy byla ona.

Na rozkaz prezidenta České komory byly panu Adamovi povoleny z jeho bývalých statků peníze na stravování. V prosinci téhož roku napsal z vězení hradní kanceláři, aby byl předveden před komisaře, kterým prý chce sdělit důležité zprávy. Jeho následující výslech 16.12. 1625 přináší některé podrobnosti, které tragédii předcházely a současně blíže ukázaly jeho povahu a snahu vyhnout se nejvyššímu trestu. Předem při předvolání žádal, aby všechny statky, které před stavovským povstáním dal připsat své zákonné manželce Evě, byly jí opět odňaty a převedeny na jeho přítele Jindřicha z Donína s odůvodněním, že se ho manželka v neštěstí neujala a bez příčiny od něj odešla. Páni komisaři odmítli jednat o jeho posledním pořízení a žádali naopak, aby řekl vše o paní Kaprové a její služebné Kočové. Pan Adam na to odpověděl, že vše už řekl, ale že se páni komisaři dozvědí více, když ke Kočové „ztuha přikročí a examinirovati když se bude" /tj. vyslýchat/. Páni komisaři Adamovi připomněli, aby nenaříkal na svou manželku, „nebo se ví, že též paní manželka učinila psaní nebožtíkovi panu Danielovi Kaprovi, v němž za to ho žádá, aby ... manželce nařídil, aby ona pána jejího u sebe nepřechovávala a manželstva nerušila, tak aby pán její při ní jakožto manželce své zůstával". Pan Kapr tedy o záletech své mladé ženy věděl a pan Adam přiznal, že o psaní věděl rovněž. Tehdy se vrátil ke své ženě a žil s ní nějaký čas na selském statku, který zdědila od své matky. Tam však prý všichni „vždy při jídle škaredě na něho hleděli" a nějaký Elznic jej prý chtěl dokonce „zamordovati". Odešel prý tedy znovu od své manželky a bydlel někdy v Praze a někdy v Dolejších Počernicích u paní Kaprštejnové. Vyznává se, že „opuštěn všemi přáteli a ve velké nouzi přidržel se paní Kaprštejnové", která ho „živila, obilím i ovsem pro koně a sumou vším jej fedrovala". Jako původce všeho zla začal pak Adam obviňovat nové císařské místodržící – knížete z Lichtenštejna a pana Mitrovského, kteří údajně zadržují jeho peníze, čímž si nepochybně spíše přitížil. Při výslechu podle poznámky ve spisu pan Adam „slzavě zaplakal".

Anna Marie Kaprštejnová byla uvězněna na Staroměstské radnici i se svou služebnou Kočovou. Soud ji obvinil nejen z cizoložství s Adamem ze Záp, ale i s mnoha jinými muži. Dále jí bylo kladeno za vinu, že podle jejího návodu byl zabit jeden mnich, což jí však nebylo dokázáno. Zprvu údajně horlivě zapírala své účastenství na vraždě svého muže, ale když jí oznámili, že pan Adam se již ke všemu přiznal, a ukázali její list, kterým zvala pana Kapra do Počernic, přiznala se rovněž.

Protože oba učinili doznání, byl hrdelní proces brzy ukončen a oba odsouzeni k smrti. Přátelé a příbuzní pana Adama se marně snažili, aby dostal milost, bezvýsledná byla podobná snaha Albrechta z Valdštejna, který byl se Zápskými ve vzdáleném příbuzenském vztahu. Adam Zapský ze Záp, na Dubči, Kyjích a Běchovicích, poslední z rodu dubečské větve, byl sťat na Pražském hradě 3. února 1626. Za jedinou milost lze pokládat, že poprava byla provedena na neveřejném místě – na purkrabském dvoře před Bílou věží /na nádvoří dnešního Domu čsl. dětí/.

Paní Kaprštejnová byla souzena staroměstským soudem, který zprvu rozhodl, že bude zaživa zahrabána a její tělo probodeno kůlem. Přímluvčí u císaře však údajně docílil, že bude rovněž sťata, ale předtím třemi metlami třikrát veřejně mrskána. Poprvé byla mrskána obnažená od krku k pasu za jízdy na katově káře od vězení k domu pana Kapra, kde naposledy bydlel, podruhé u městského pranýře a potřetí před Staroměstskou radnicí, kde byla také téhož dne – 30. ledna 1626 – sťata. Její tělo bylo potom dáno do truhly a pohřbeno u sv. Bartoloměje /dnes již neexistující kostelík na místě dnešního plácku před Botanickou zahradou/.

Vražda pana Kapra z Kaprštejna a poprava viníků byla událost, která zaujala řadu současníků. Mnozí ji pak s různými dílčími obměnami připomínají ve svých pamětech. Tak např. proslulý Mikuláš Dačický z Heslova na rozdíl od J. Svátka píše, že pan Kapr jel do Počernic na koni /nikoli v kočáře/ a že při popravě pana Adama „popravčí netrefil jeho krk a do půl hlavy jeho vťal". Událost zaznamenává dále Beckovský, Jan Jiří Harant z Polžic a jiní. Událost inspirovala i ke vzniku pověsti, zaznamenané v „Pamětech" bývalého počernického kronikáře pana Vučky. Ten je pravděpodobně i jejím autorem, stejně jako následné poněkud prostomyslné básně „V počernickém starém zámku, chodí nocí bílá paní – Kaprštejnka, slzy roní, v bílém hávu a na krku – s rudou skvrnou s řeznou ranou znamení to za svou vinu ...." V pověsti se zjevila bílá paní nočnímu hlídači na nádvoří starého počernického zámku a vylíčila mu svůj osud a prokletí, pro které přichází ze záhrobí do těchto míst nabádat ženy dneška, aby „i pro příště byly svému manželu věrné". Někteří pamětníci si možná vzpomenou i na úspěšné představení počernického loutkového divadla, inspirované také touto aférou, která se udála před 365 lety.

ING. ARCH. FRANTIŠEK KAŠIČKA

Jubilanti z našich řad

Přání hodně zdraví a životní pohody do dalších let patří našim spoluobčanům.

ČERVENEC		
František Červenka	1.7.1911	80 let
Holubová Augustina	21.7.1905	86 let
Marie Rejhonová	15.7.1911	80 let
Marie Stuchlová	11.8.1903	88 let
SRPEN		
Karel Krafek	2.8.1921	70 let
Emilie Malíková	26.8.1911	80 let
Ema Samcová	7.8.1904	87 let
Ludmila Valášková	27.8.1916	75 let
ZÁŘÍ		
Zdenka Dokoupilová	30.9.1921	70 let
Miroslav Jirásek	30.9.1921	70 let
Matouš Pomajbít	22.9.1906	85 let
Pajmová Julie	24.9.1921	70 let
Antonín Štemproch	5.9.1905	86 let
ŘÍJEN		
Bláhová Olga	10.10.1906	85 let
LISTOPAD		
Rudolf Doležal	1.11.1911	80 let
Božena Škvorová	26.11.1898	93 let
PROSINEC		
Emilie Heerová	25.12.1921	70 let

- Montáže a opravy elektroinstalace
- Opravy elektrospotřebičů

provádí
Kamil Douděra
Hřibojedská 18
Dolní Počernice – Praha 9

Navrhněte nový název

Jak upozorňují občané, přežívají v naší obci názvy některých ulic, spojené s předchozím totalitním obdobím. Jedná se zejména o ul. 7. listopadu a ul. Knížkovu. Žádáme čtenáře o nápady na nová pojmenování těchto, případně i jiných ulic. Návrhy soustředíme a pokusíme se vybrat ty nejlepší. /Nové názvy se nesmějí v Praze opakovat./

REDAKCE

Vydává Místní úřad
Dolní Počernice
Šéfredaktor: Stanislav Kšáda
Odborná redaktorka Marie Vitochová
Členové redakce ing. arch. František Kašička, Václav Kočí,
ing. Miloslav Král
Tiskne Mladá fronta 310006184

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ 3/1991

K LETOŠNÍMU ŠKOLNÍMU ROKU

V pondělí 2. září byl slavnostně zahájen školní rok 1991/92. Doufáme, že do života škol přinese další demokratizační prvky, kterým se nemůže bezprostředně vyhnout ani naše škola. Především se jedná o tvorbu nového učebního plánu, tvoří se nový systém financování škol, daleko častěji se hovoří o postavení učitele ve škole a společnosti, právní subjektivitě škol a vztahu rodičovské veřejnosti ke škole a naopak.

Vzdělání se ve světě stále více pojímá jako celoživotní proces. Tomuto trendu se přizpůsobuje celá výchovně vzdělávací soustava – od obsahové náplně výuky přes hledání zcela nových forem a technik výuky až po rozmanité způsoby jejího financování. Ve vzdělání jde především o získání, pěstování a celoživotní rozvíjení schopnosti vidět, hodnotit a řadit fakta. Proto se tvoří takový učební plán, který dává dostatečný rozhodovací prostor řediteli školy pro profilaci školy. Učební plán musí být, podle možností školy, variabilní, musí respektovat a uplatňovat diferenciaci schopností a zájmů žáků a v neposlední řadě umožnit prostor pro tvůrčí práci učitelů a současně uplatnit jejich kvalifikační a individuální předpoklady. Proto vedle základních předmětů budeme vyučovat praktická cvičení z fyziky (zaměřená na fotografii), pěstitelství a biologii, rádi bychom i rodinnou výchovu (zaměřenou na šití, háčkování apod.) a literárně dramatickou výchovu (zaměřenou na ucelená tématická pásma, monology, dialogy a divadelní výstupy) apod. Za určitou finanční úhradu rodičů budeme vlastními silami vyučovat cizí jazyky pro 1. stupeň (včetně němčiny) a pro zájemce z řad žáků 2. stupně konverzační kursy němčiny. Budeme pokračovat v kursech hry na nástroj i sborového zpěvu a rytmiky, a to i pro 1. stupeň. Samozřejmě že nezapomínáme na možnost doučování žáků, kteří pro dlouhodobou omluvenou absenci mají určité mezery, ev. žáků, kteří si individuální péči sami vyžádají.

Mezi řadou vyhlášek, na které se v resortu školství netrpělivě čeká, je dokument, jenž upravuje vztah rodičovské organizace a školy, jejich vzájemné postavení, práva a povinnosti, kompetence. Vztah, který by pomohl odstranit dosavadní nedůvěru, povýšenost a často i zlobu. O vytvoření „nezávislého" rodičovského sdružení, spolku, organizace usiluji proto, aby se překlenul nedostatek okamžitých pružných informací o vnitřním životě školy, o problémech a nedostatcích, ale i o úspěších školy. Aby se nereptalo jen po straně, na ulici, ale aby rodičovská veřejnost i v Dolních Počernicích byla včas a pravdivě informována o všem, co se ve škole děje, o koncepci vývoje školy, o problémech jejího řízení, o výsledcích výchovně vzdělávacího procesu. Rodiče budou mít možnost bez obav dávat škole své náměty a připomínky – týkající se i jednotlivých pedagogů, ale nejen negativní. Nechci skrývat a ani zapomenout na další funkci rodičovské organizace – charitativní. Škola bude pro řadu rodičů stále dražší a třeba školní zájezdy se leckomu stanou hůř dostupnými. Rodičovská organizace by měla mít možnost podpořit děti nezaměstnaných a sociálně slabších, měla by participovat na výdělečné činnosti školy, ev. na finanční nebo materiální pomoci škole. V tomto směru přivítám aktivitu z řad rodičů a přátel školy.

Několik výzkumů z posledních let varuje, že autorita školy a učitele v očích veřejnosti klesá. Pro vysvětlení je možné uvést vnější příčinu třeba v tom, že škola není jediný zdroj poznání nebo že učitelé jsou špatně placeni. Ale zdá se, že důvody musíme hledat jak ve vnějších okolnostech, tak i uvnitř školy. Změnit to může především vliv řízení na výkonnost školy. Ale i spolupráce s rodičovským spolkem, či organizací.

Věřím, že i ten zahájený školní rok bude nejméně tak úspěšný jako minulý, že uvedením školní jídelny do chodu nekončí další zvelebování prostorů a okolí školy a že se skutečně vašim dětem, našim žákům, bude ve škole líbit a aspoň část žáků bude školu navštěvovat ráda.

DR. PETR KREJZA
ŘEDITEL ŠKOLY

Z ČINNOSTI KLUBU DŮCHODCŮ

V prvním pololetí t.r. se činnost v našem klubu důchodců úspěšně vyvíjela. Jednotlivé kroužky se pravidelně scházely ve stanovených dnech, a tak je každé odpoledne v klubu čilý ruch.

Klub důchodců uspořádal tyto zájezdy:

14.5. 1991 – Hrubý Rohozec, Mnichovo Hradiště, Turnov

11.6. 1991 –Cham /SRN/

Po loňském zájezdu do Salcburku jsme se letos podívali do německého pohraničního městečka Cham. Umožnili jsme tak našim důchodcům podívat se za naše západní hranice, kam se mnozí účastníci dostali poprvé v životě.

Zájezdy se líbily, byl o ně veliký zájem a autobusy byly vždy plně obsazeny. V některých případech se nám nedaří ani uspokojit všechny zájemce. Snažíme se však, aby ti, na které se nedostalo, byli přednostně uspokojeni při dalším zájezdu.

Na 2. pololetí připravujeme tyto zájezdy:

10.9. 1991 – Karlštejn, Křivoklát, Lány

8.10. 1991 – Poděbrady, Chlumec n.C., Karlova Koruna

Pro naše důchodce se nám podařilo v 1. pololetí získat 20 poukazů na rekreaci. Ve 2. pololetí však očekáváme, že bude omezen počet rekreačních středisek a že budou zvýšeny poplatky za poukazy. Budeme se však snažit, abychom poukazů pro naše důchodce zajistili co nejvíce. Je však třeba, aby se zájemci přihlásili v klubu důchodců, abychom v případě, že některé poukazy obdržíme na poslední chvíli, je stačili přidělit.

V souvislosti s otevřením nové školní jídelny připravil místní úřad možnost podávání obědů asi pro 50 důchodců. Je to další projev péče místního úřadu zejména o osamělé občany.

Od září se uvažuje o zřízení kadeřnictví v klubu důchodců, které by poskytovalo kadeřnické služby zejména našim ženám. Sledujte proto vývěsky, kde budou uvedeny podrobnosti.

Všechny důchodce, kteří ještě do klubu nedocházejí, srdečně zveme a těšíme se na spolupráci s nimi.

RADA KLUBU DŮCHODCŮ

HLEDÁTE ZAMĚSTNÁNÍ V OBCI?

Nabízíme občanům, kteří mají zájem získat zaměstnání v obci, aby se přihlásili na místním úřadě. V přihlášce by bylo vhodné uvést obor, ve kterém jsou schopni pracovat a kvalifikaci, eventuálně časová omezení případného zaměstnání. Připadají v úvahu převážně zaměstnání v řemeslných oborech, při zahradních a sadových úpravách a úklidu obce. Není však vyloučeno, že na základě získaných informací bude MÚ schopen zprostředkovat zaměstnání u nově vznikajících a usídlených firem v naší městské části.

PLATNOST OD 1.4.1991

Několik poznámek k vybírání poplatků v Dolních Počernicích

V Dolnopočernickém zpravodaji č. 2 byl v přehledu uveden výčet nových vyhlášek Magistrátu hl.m., podrobnější výtah je uveden na vývěsní tabuli MÚ. Kompletní vyhlášky jsou k dispozici k nahlédnutí na MÚ. Platnost vyhlášek je od 1.4. 1991. Většina z těch, kteří se s vyhláškami pozorněji seznámili a začali počítat, si patrně uvědomila, jak hrůzný nástroj dostávají MÚ do rukou, a požaduje bližší vysvětlení a posleze i úpravu sazeb jednotlivých položek.

Reakce občanů je dle mého názoru přirozená a myslím si, že je i vzhledem k celkovým společenským i ekonomickým trendům zcela oprávněná. Někteří občané požadují, respektive doporučují, aby byly vydány místním úřadem místní vyhlášky, upravující sazby přirozeně směrem dolů. Obvykle se argumentuje i tím, že v některých obcích k takovýmto úpravám již došlo. Zúčastnil jsem se dvou jednání týkajících se výkladů uvažovaných vyhlášek. Dle těchto směrnic, vyhlášky o hlavním městě Praze i dalších konzultací na magistrátu (ing. Doubková), na OÚ Praha 9 (Dr. Hyklová) a na legislativním odboru magistrátu (Dr. Staňková) nemají MÚ právo vydávat své vyhlášky a jsou pro ně zcela závazné vyhlášky hl.m. Prahy. Zmírnění lze připustit jen v jednotlivých případech, a to tehdy, když o to poplatník požádá.

Pro naši obec jsou snad nejpřijatelnější poplatky ze psů (i když nutno přiznat, že bezpečnost v obci není solidně zajištěna a bylo by správné jednoho psa považovat za funkční záležitost, a tedy za něj neplatit). Přesto se domnívám, že je na místě upozornit i zde na možnost v individuálních případech – např. u osamělých osob s nízkými důchody – na žádost výši poplatku snížit nebo poplatek prostě prominout.

Sazby za užívání veřejného prostranství byly již uvedeny a podle informace získané od ing. Doubkové z magistrátu jsou MÚ povinny stanovené taxy požadovat bez ohledu na to, zda se jedná o střed města nebo o jeho periferii. K jediné změně došlo u využívání veřejného prostranství k reklamním účelům. Podle původní vyhlášky se požadoval poplatek 10 Kčs/den/m^2, podle pozdější vyhlášky jsou osoby podnikající podle zvláštních předpisů od těchto poplatků na dobu 5 let osvobozeny. Tímto vysvětlujeme původní požadavky MÚ vznesené k novým podnikatelům a současně se omlouváme za vzrušení, které jsme jim naším dopisem, sestaveným na základě první vyhlášky, způsobili. Ostatní sazby by se však měly vyžadovat ve výši stanovené vyhláškou o využívání veřejného prostranství; tato zásada platí i pro ostatní vyhlášky.

Výši jednotlivých poplatků vyměřují různé komise MÚ. Přesto se domnívám, že by měl být zachován jednotný postup při stanovení výše konkrétního poplatku. Jak bylo uvedeno, není MÚ kompetentní vydávat svoji vyhlášku, proto je nutno vycházet z toho, co je dané a závazné. Pokud by MÚ nebo jeho komise vydaly paušálně platné nižší sazby, než jsou sazby dané vyhláškami magistrátu, mohlo by dojít při eventuálních následných kontrolách k dramatickým situacím v tom, že by poplatníci museli dodatečně zaplatit sazby v plné výši. Vyhláška však připouští nižší sazbu, popřípadě paušální poplatek např. za využívání veřejného prostranství v jednotlivých případech. Proto by bylo asi účelné, kdyby si komise vypracovaly interní směrnice pro stanovení poplatků v jednotlivých případech.

Např. za ekologicky závadnou skládku 10 Kčs/m^2/den
za uhlí do 24 hod. bez poplatku
a déle x Kčs/m^2/den
podobně za stavební materiál
zeminu atd.
popřípadě stanovit paušální poplatek

Tyto sazby by pak mohly být podstatně nižší než je 10 Kčs/den/m^2 (což je požadavek magistrátu), neboť budou projednávány jako jednotlivé případy. Je však nutné požadovat na komisích, aby tyto sazby byly pro všechny občany stejně závazné, aby se k dalšímu eventuelnímu snižování těchto poplatků přistupovalo podle opravdu jednoznačně a prokazatelně zdůvodnitelných kritérií (výše důchodu, věk, zdravotní možnosti atd).

Na druhé straně by však místní úřad neměl váhat využívat plnou tvrdost vyhlášek tam, kde si občané z veřejného prostranství dělají skládku odpadu, anebo dokonce ohrožují životní prostředí. V naší obci máme i tyto případy, proto je zastupitelstvo začalo důsledně řešit – a využívám této příležitosti k tomu, abych požádal naše občany, s nimiž již byla nebo ještě bude v tomto směru navázána korespondence, aby si snahu MÚ a jeho dobrou vůli nevysvětlovali jako jeho slabost. Jedině tak se vyhneme zbytečným výdajům a mrzutostem.

Shrneme-li naznačené informace, bylo by snad správné s ohledem jednak na nutnost poplatky vybírat (požadavek magistrátu a tím podmíněné dotace do obce), jednak, s ohledem na to, aby nebyli zbytečně poškozeni naši občané, doporučit následující postup pro MÚ i občany:

1. Jednotlivé komise stanovující výši poplatku vypracují svá interní podrobná a jednoznačná pravidla pro stanovení výše poplatku, kde nejvyšší částky budou stanoveny za ekologicky závadné materiály (skládky), pro ostatní materiály budou pak poplatky na výši přijatelné pro naše občany.
2. Každý případ poplatku bude projednáván zvlášť.
3. Každý poplatník si podá žádost, aby jeho případ mohl být řešen jako **jednotlivý případ**, tak jak to vyhláška dovoluje; kde nebude tato podmínka splněna, bude nutno akceptovat tvrdost vyhlášky v plné míře.

EVŽEN SMRKOVSKÝ
FINANČNÍ KOMISE

SMUTEČNÍ SLUŽBY „ČERVENKA“
193 00 Praha 9 – Horní Počernice
Náchodská 754

provádí veškeré smuteční a hřbitovní služby

Pondělí – Pátek: 7.30 – 16.00 hodin

Telefon: 867 003

V době volna telefon do bytu: 22 96 944
popř. přes Lékařskou první pomoc
telefon: 860 792

Poděkování

MUDr. Hrouda končí praxi v obci

Vzhledem k tomu, že zpráva o skončení aktivní činnosti pana MUDr. Zdeňka Hroudy v naší obci zastihla místní zastupitelstvo i redakční radu poněkud náhle, a nutno přiznat i nepřipravené, požádali jsme o krátké rozloučení a poděkování za všechny vděčné pacienty a obec místního rodáka, jednoho z dlouholetých přátel našeho pana doktora – pana L. Svobodu, který byl tak laskav a našemu přání vyhověl.

Vřelé díky tomu, kdo desítky let v naší obci pečoval o to nejcennější, co máme, o naše zdraví. Mnohým z nás, kdo víme, že MUDr. Zdeněk Hrouda v pátek 30.8. 1991, ne o vlastní vůli, skončil svoji lékařskou praxi v Dolních Počernicích, je smutno. Byl s ním rozvázán pracovní poměr.

Nebyl nám pouze lékařem. Pro své vzácné povahové vlastnosti, životní optimismus, vlídnost a ochotu vyslechnout a přiměřeně reagovat na naše životní trampoty byl mnohým lidem v obci osobním zpovědníkem a přítelem.

Jeho cesta k medicíně nebyla přímá. Pro jednu ze svých předností – kvalitní hudební sluch a zvládnutí několika hudebních nástrojů – počal studovat pražskou konzervatoř, obor operní zpěv. Naštěstí pro nás však život nasměroval tam, kam svou povahou patřil, na studium medicíny.

Po výkonu vojenské služby, zůstal nějaký čas v armádě, kde pečoval o zdraví našich mladých lidí.

V Počernicích vytvořil společně se sestřičkou Jindřiškou Nesetovou velmi dobře se doplňující pracovní tandem, který nám pomáhal ulehčit zdravotní potíže.

Milý Zdeňku, jménem těch, kteří si Tě váží a mají Tě rádi, přijmi upřímné poděkování za péči, kterou jsi nám věnoval. Přejeme Ti ještě mnoho let života prožitého ve zdraví a pohodě. Nezapomínej na nás. Rádi se s Tebou budeme setkávat nejen jako s lékařem, ale i vzácným člověkem.

Ladislav Svoboda

●

Dovolte mi, abych touto cestou poděkovala všem, kteří doprovodili naší maminku a babičku na poslední cestě, dík též za květiny a projevy soustrasti.

Libuše Branková

●

Za všechny projevy soustrasti při úmrtí naší maminky, babičky, sestry, paní Bedřišky Grebeňové, rozené Kočové, děkují touto cestou rodiny

Abrahámova a Kočova

DROBNÉ PROVOZOVNY HLÁSÍ

Podstatně se rozšířily služby pro obyvatele i drobné podnikatele v oblasti stavební výroby. Byl rozšířen prodej stavebního materiálu včetně přímé dodávky až na určené místo stavby. Při větších odběrech je poskytována sleva. Přímo ve skladu služeb, Nad Rokytkou 24, byla rozšířena prodejní doba stavebnin od 7 hod. do 15 hod., ve středu a ve čtvrtek do 17 hodin. Ceny stavebních materiálů jsou nižší než ve státních prodejnách staviv.

Dále provádíme zemní práce včetně odvozů zeminy, kanalizační a vodovodní přípojky, úpravy chodníků, dovoz písků, kameniva, betonu. Na malé terénní úpravy jsme zakoupili speciální stroj „Bobcat".

Zajistíme vám pro vaši stavbu i zhotovení projektové dokumentace včetně rozpočtu i stavebních povolení. Provedeme zednické práce, zdění, položení dlažby, obklady, vnitřní i venkovní omítky včetně zajištění a postavení lešení. Zajistíme i další stavebně montážní práce i s dodávkou materiálu, např. klempířské, tesařské, lakýrnické, instalatérské apod.

Našimi nákladními automobily vám zajistíme levnou přepravu po celé ČSFR. Zároveň zapůjčujeme prostředky malé mechanizace a lešení za výhodné ceny.

Pro rozšíření těchto služeb potřebujeme přijmout šikovné řemeslníky, zedníky, stavební dělníky, řidiče apod. Ke spolupráci vyzýváme i soukromé podnikatele.

Máte-li zájem o bližší informace, volejte na telefon 72 76 90 a 72 74 91.

ING. ZDENĚK JANSA
VEDOUCÍ DP

CO BUDE SE SVORNOSTÍ?

Na to, že restaurační zařízení Svornost bylo kulturním a společenským centrem Dolních Počernic již za první republiky, vzpomíná jistě mnoho počernických pamětníků. O tom, co z tohoto zařízení zbylo do současných dnů, se může již přesvědčit každý z nás. Páchnoucí hostinec, zanedbaná a nefunkční zahrada, byty IV. kategorie, krásný sál, který dlouhá léta sloužil jako sklad filmů atd.

Místní zastupitelstvo proto rozhodlo, že objekt bude privatizován. Bylo vypsáno konkursní řízení, byli obesláni všichni žadatelé, kteří projevili na MÚ zájem o tento objekt. Dne 3. dubna 1991 proběhlo výběrové řízení na střednědobý pronájem celého zařízení.

Z výběrového řízení vzešel jako vítězný projekt Ing. Františka Chaloupeckého, který pro tento účel založil konsorciální společnost „SVORNOST", a ta chce celý objekt včetně zahrady zrekonstruovat.

V současné době se zpracovává projektová dokumentace, bude podána žádost o stavební povolení na celkovou rekonstrukci budovy a započne se s realizací kanalizační přípojky do celého objektu.

V budově budou umístěna tato zařízení: restaurace, kuchyně, snack-bar, hotelové pokoje pro cca 40 hostů. Budou vybudovány a adaptovány koupelny a WC. Provede se rekonstrukce sálu, který bude sloužit pro potřebu hotelových hostů a ke společenským a kulturním účelům Dolních Počernic. Bude provedena adaptace zahrady včetně výstavby drobných zahradních staveb, které budou sloužit jako stylové zahradní zařízení.

Rekonstrukce proběhne ve 3 etapách:

1. **etapa • restaurace, kuchyň, sál, nový sklad – bude provedena do konce I. čtvrtletí 1992,**
2. **etapa • vybudování hotelových pokojů včetně veškerého příslušenství v 1. patře a podkroví – bude provedena do konce II. čtvrtletí 1992,**
3. **etapa • rekonstrukce zahrady – bude provedena do konce III. čtvrtletí 1992.**

Věříme, že se vám zrenovovaná Svornost bude líbit a že její zařízení včetně zahrady budete rádi navštěvovat.

ING. MILOSLAV KRÁL
TAJEMNÍK MÚ

OTEVŘENÍ ŠKOLNÍ JÍDELNY

V září letošního roku byla otevřena a předána do provozu nová školní jídelna. Byla vybudována rekonstrukcí a přístavbou ve staré škole.

V nové jídelně vzniklo dostatečně velké a prostorné zázemí pro kuchařky, suché sklady a v neposlední řadě i prostorné šatny pro děti.

Jídelna má 80 míst u stolů. Máme radost i z toho, že teď můžeme nabídnout stravování i našim starším občanům – důchodcům.

Kuchyně je dostatečně vybavená strojovým zařízením i odkladnými plochami, což značně usnadňuje práci.

Dokončovací práce byly velice náročné a jen díky obětavosti pracovnic školní jídelny se je podařilo zvládnout. Chci jim tímto poděkovat a vyjádřit uznání. Také za pochopení a pomoci mého manžela jsem mohla zvládnout toto období, na které později budeme jen vzpomínat.

Nyní už se těšíme na zahájení provozu, i když se žádná z nás netají tím, že máme trému. Jsou zde jiné prostory i podmínky a musíme si na sebe zvykat.

Přejeme si, aby se našim strávníkům jídelna nejen líbila, ale aby jim chutnalo alespoň tak jako v té dřívější a hlavně aby si ji naše děti chránily a neničily. To ale nezvládne škola sama, bez pomoci rodiny a rodičů. Proto vás, rodiče našich strávníků, žádám, pomozte nám a vysvětlete svým dětem, že si mají chránit to, v čem a kde jsou, že je to také jejich majetek, který stál hodně peněz, času i práce jiných lidí.

JAROSLAVA PODROUŽKOVÁ
VEDOUCÍ ŠKOLNÍ JÍDELNY

VZDĚLÁNÍ KLÍČEM K BUDOUCNOSTI

V rodící se demokracii a politické pluralitě nové společnosti má nezastupitelné místo výchovně vzdělávací systém. Nejen proto, že dochází k zásadní změně ideové orientace školství, ale především vznikly možnosti a nutnosti upozornit na problémy spojené s využíváním svobody projevu již u dětí a mládeže a s výchovou k jeho správnému užívání ve prospěch nejen vlastní. S tím zase souvisí nutná organizační i obsahová přestavba učebního systému základního školství.

Na základní škole musí být vytvořeny podmínky, které umožní realizaci potřebných obsahových a organizačních změn, souvisejících s uplatňováním diferenciace podle zájmů a schopností žáků a s respektováním požadavků praxe, aby byl vytvořen větší prostor pro tvůrčí práci učitelů a pro rozhodování ředitelů škol. Nemůže tedy jít jen o změnu ve struktuře základní školy, ale i o přehodnocení a úpravu obsahu učiva.

Na 1. stupni se směřuje nejen k výrazným redukcím učiva, ale ke zvolnění pracovního tempa, vytvoření většího prostoru pro procvičování a trvalejšímu osvojení základních vědomostí a dovedností trivia /čtení, psaní, matematika/. Ve 4. roč. si žáci mají postupně zvykat na nový způsob práce a připravovat se na vyučování odborným předmětům. Klíčové postavení má 5. roč., kde dochází k postupné adaptaci žáků na nový způsob práce a k jejich první zájmové orientaci. Zde mohu, na základě kvalifikačních a individuálních předpokladů učitelů rozhodnout, kdo z 1. stupně a kdo z 2. stupně bude v této třídě učit. Samozřejmě, jako při každém mém rozhodování, hraje klíčovou roli zvážení materiálních a personálních podmínek školy. Žáci od 7. roč. do 9. roč. budou mít možnost využít pestrou nabídku volitelných předmětů, které sice musí být zařazeny do učebního plánu, ale vycházejí z principu prohlubování zájmů žáků. Jako příklad uvádím: další cizí jazyk, konverzace v cizím jazyce, matematika, statistika a práce s výpočetní technikou, výtvarná výchova s využitím určité výtvarné techniky, hudební výchova s možností výuky doprovodu lid. písní, literárně dramatická výchova, tělovýchovně sportovní výchova, matematicko-technická výchova, rýsování a technické kreslení, pěstitelství, rodinná výchova, základy ekonomiky, chemická laboratorní praktika, fyzikální laboratorní praktika apod. Právě zde by se měl uplatnit tvůrčí přístup žáků i učitelů k potřebám praxe, který by jim současně umožnil rozvíjet jejich individuální předpoklady.

I v oblasti povinných předmětů je nutná organizační změna. Vzhledem k tomu, že musí být respektovány materiální a personální podmínky té či oné školy, navrhuji bloky společensko-vědních, přírodovědných předmětů a výchovných předmětů. Časové týdenní dotace určí ředitel školy podle těchto podmínek. Znamená to vytvořit variabilní učební

plán, který by byl otevřeným systémem integrovaných předmětů a kde by ředitel školy měl daleko větší pravomoc, povinnost a zodpovědnost. Bohužel MŠMT ČR navrhuje učební plán, který nejen předpokládá např. 25 hod. týdně už v 3. tř. a 31 hod. v 7. roč. /pro srovnání: 9. roč. letos má 28 hod./, ale opět přesně vymezený počet hodin i předmětů /bez ohledu na specifika jednotlivých škol/, s přesně vymezenými „berličkami" osnov. Doufám, že tento návrh nebude celou pedagogickou veřejností přijat.

Ve školním roce 1991/92 nebude v ZŠ otevřena 9. třída. Žáci letošních 7. ročníků mají možnost se v příštím školním roce hlásit na SŠ a SOU nebo do 9. ročníku, který bude už na naší ZŠ.

Ke změnám musí dojít i ve výchovné oblasti. Žáky musíme vést tak, aby přistoupili na systém uvědomělé kázně. To znamená mít pocit osobní zodpovědnosti za každou činnost ve škole i mimo ni. Potřebuju-li na WC, tak si dojdu, pokud možno bez svačiny, spláchnu po použití, omyji ruce, zavřu dveře a v klidu dojdu do třídy. Že přeháním? Dnes a denně takto napomínáme desítky žáků, kteří zatím základní hygienická pravidla neznají, ač mnozí jsou žáky 8. třídy. To je i otázka umění se oblékat, pěkně vystupovat, zdvořile se chovat, nekřičet, nebýt hrubý a sprostý vůči spolužákům i dospělým, neskákat druhým do řeči, nehovořit s nimi s rukama v kapse, dodržovat pravidla slušného stolování, tedy vlastnosti, které doplňují a ucelují harmonickou tvářnost člověka. Musíme je na žácích vyžadovat. Dodržováním těchto vlastností dává i žák najevo, že si váží lidí kolem sebe; a to je jeden z výchovných cílů působení ZŠ. A pokud toto budou žáci aktivně dodržovat, pak nemusíme mít nikde učitelské dozory.

K tomu nutně potřebujeme i výchovné působení rodiny. Není-li v souladu se školou, žák je traumatizován a je to pravděpodobně prvopočátek psychických stresů. Přitom je možné začít od toho nejjednoduššího a nejpřirozenějšího: být zdvořilý doma k rodičům, k sourozencům, k prarodičům, k sousedům apod. Člověk, který se naučí pěknému chování a najde správný vztah k lidem, bude působit radost nejen k svému okolí, ale i sobě, protože bude prožívat velké uspokojení za sebe sama. I v otázce vztahu žáků ke společnému majetku školy budeme nekompromisní. Bude-li svévolně cokoliv žákem poničené, budeme požadovat od rodičů opravu nebo náhradu. Vycházíme z ekonomické situace školy. Naším cílem není vypěstovat si vybrané způsoby „vyšší společnosti", ale umět se chovat lidsky a kamarádsky.

Nelze si však výchovné působení představit bez úzké, přímé a partnerské spolupráce s rodičovskou veřejností a všech přátel školy, všech, kterým na škole záleží. Proto zvažuji, společně s komisí pro výchovu a vzdělávání MÚ, o znovuvytvoření spolku, klubu, svazu či sdružení /nebo jak bych to nazval/ všech, kteří mají vztah ke škole. A nemusí to být jen vztah rodičovský, ale těch, kteří chtějí škole nějakým způsobem pomoci. Může to být pomoc příspěvková, materiálním či finančním darem, organizační či pracovní pomoc atd. s cílem pomoci především našim žákům zlepšit pracovní prostředí, zajistit nejužší kontakt rodiče-škola a naopak a také umožnit akce, které nelze hradit z veřejných prostředků a zdrojů. Proto hledáme, byť jen částečně úhradu ze zdrojů soukromých.

Rád bych, aby vzájemný zájem o spolupráci byl včas projeven, neboť ať chceme, či nechceme, lidé zítřka musí být navzájem solidární. Solidarita je složka lidské důstojnosti. Ostatně – nemáme na výběr. A určitě ku prospěchu vašich dětí – našich žáků.

Dr. PETR KREJZA
ŘEDITEL ZŠ

Vydává Místní zastupitelstvo
Dolní Počernice
Šéfredaktor: Stanislav Kšáda
Odborná redaktorka Marie Vitochová
Členové redakce ing. arch. František Kašička, Václav Kočí, ing. Miloslav Král
Tiskne Mladá fronta 310006184

Z DĚJIN NAŠÍ OBCE

23. V průběhu třicetileté války /1626 – 1648/

V čase popravy viníků vraždy pana Daniela Kapra z Kaprštejna – r. 1626 – probíhala v Evropě již osm let jedna z největších válek dosavadních dějin. Dolní Počernice, stejně jako dodnes, ovlivňovaly události v blízké Praze. Zpočátku, dokud se rozsáhlý mocenský konflikt habsburského tábora s protestanty odehrával mimo habsburské hranice, žilo se v Počernicích celkem bezpečně. Situace se radikálně zhoršila s přenesením těžiště válek na území monarchie, kde se potom až do konce války odehrávaly hlavně vojenské manévry a bitvy. České země trpěly průchody nepřátelských i císařských vojsk, jednotlivé části země byly na čas obsazovány vojsky Švédů, Sasů a dalších. Výraznou roli v první polovině války sehrál známý válečný dobrodruh Albrecht z Valdštejna, kterého jsme si připomenuli jako přímluvce popraveného Adama Zapského při aféře Kapra z Kaprštejna. Z písemných pramenů se dozvídáme, že po smrti pana Kapra zdědil majetek jeho dosud nezletilý syn Jan Daniel mladší. Zanedbaný a zadlužený statek byl rok poté „v pondělí po sv. Vítu" r. 1627 prodán urozenému pánu Jindřichovi Paradiesovi z Eshaide, pánovi na Kamenici nad Lípou a v Černovicích v jižních Čechách. Předmětem prodeje byl zámeček, dosud označovaný jako „tvrz řečená Počernice dolejší", dále jako obvykle – ves s podacím kostelním a kollaturou (farností), cena – 18 333 zlatých rýnských. Páni Paradiesové byli původem ze Španělska a v Čechách se zabydleli na konfiskacích z počátku třicetileté války. Nebyli zřejmě dobrými hospodáři, navíc měli pověst bezohledných utlačovatelů poddaných. Dolní Počernice drželi 17 let, tj. do r. 1644 – téměř k samému závěru války. Zlé válečné poměry způsobily, že dluhy majitele stále narůstaly a statek chátral. Soudíme, že život v Počernicích poznamenal vpád saských vojsk do Prahy v r. 1631 a drancování v jejím okolí. Bez následků nezůstal jistě ani vpád Švédů do středních Čech, protože při svém tažení bezohledně rabovala vojska obou válčících stran.

V r. 1644, v pondělí 27. června, došlo k prodeji Dolních Počernic panu Rudolfovi hraběti Colloredovi. Jednalo se opět o statek Dolní Počernice a tvrz s podacím a kollaturou, u vsi se dále připomíná mlýn a pivovar. V trhové smlouvě je cena pouze 6 000 zlatých a nepřehlédnutelná poznámka, že nyní je „všechno popálený a pustý". Tato poslední krátká větička spolu s malou cenou Dolních Počernic svědčí o velké tragédii, která se tu před tímto datem ve víru třicetileté války odehrála. Někdy kolem r. 1640 byly tedy Počernice zřejmě vojensky přepadeny, vydrancovány a vypáleny, možná i zčásti vyvražděny.

Hraběcí rodina Colloredů pocházela z Itálie a u nás se rovněž usadila v r. 1623 na majetku, který byl konfiskován předbělohorské české šlechtě. Hrabě Rudolf Colloredo–Wallsee (1585 – 1658) získal ve službách Habsburků funkci královského komořího a jako velicí císařský generál obhájil v r. 1648 Staré Město pražské před útoky Švédů. Jeho plný titul zněl: „Svaté říše Římské hrabě z Walsy, pán na Opočně, Smidařicích, Kovanicích a Počernicích, J.M. Císařské skutečný tajný rada, komorník, nejvyšší mistr priorátu Strakonického a na Strakonicích a generál feldmaršál v Království českém." Colloredové připojili vypálené Počernice ke svému rozsáhlému majetku a později opravený zámeček používali jako sídlo správců statku a někdy asi i jako občasné letovisko nedaleko svých pražských paláců. V držení Colloredů se pak Počernice konečně dočkaly i uzavření válečného konfliktu v r. 1648, kdy zástupci válčících stran podepsali vestfálský mír.

Třicetiletá válka přinesla českým zemím skutečně nebývalé škody. Odhaduje se, že tu ubyla až jedna třetina všech obyvatel a třetina obdělávané půdy ležela ladem. Neutěšený stav venkova připomíná tzv. berní rula, sepisovaná v letech 1654 – 1665, která zachytila nejstarší úplný soupis poddanského majetku.

Podle zápisu v berní rule byli ještě šest let po válce, r. 1654, v Počernicích pouze tři sedláci – Vít Kukačka, Martin Václavů a Matouš Matta. Dále čtyři chalupníci – Jan Pavlíků, Václav Krištofů, Jiřík Vystúpil a Karel Chramota. Stavení rozbořená a pustá byla dosud dvě – selská usedlost Bulešovská a rozbořená chalupa zvaná podle předchozích majitelů Mattakovská. V celé této malé vesničce při panském záměčku s dvorcem a kostelem stálo tedy pouze 7 usedlostí se sedmi poddanskými rodinami, které měly dohromady 16 kusů tažného dobytka, 20 krav, 6 jalovic a 14 prasat. Počernice se z pohrom třicetileté války vzpamatovávaly jen velmi těžce a pomalu.

ING. ARCH. FRANTIŠEK KAŠIČKA

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ 4/1991

NA ZÁVĚR ROKU 1991

Na počátku roku bylo místnímu zastupitelství i pracovníkům místního úřadu jasné, že je čeká k řešení v tomto roce mnoho úkolů. Vlivem vnějších a vnitřních podmínek plynoucích ze současného ekonomického, právního a politického stavu v naší zemi se počet problémů ovlivňujících Dolní Počernice v průběhu roku ještě výrazně zvýšil. Nové úkoly pro naši městskou část vznikaly zejména z nutnosti uplatnění mnoha nových zákonných opatření (např. Zákony o Praze, o obcích, o majetku obcí, o restituci a nápravách křivd, privatizaci atd.).

Většinu problémů se podařilo vyřešit, některé dosud místní úřad čekají.

Co se podařilo:

- zřízení stanice autobusů č. 250 a 261 na konečné autobusů č. 208
- dokončení a zkolaudování 1. a 2. stavby kanalizace, připojení celé školy, sokolovny a dalších objektů na kanalizaci
- dokončení a zkolaudování školní jídelny
- zajištění stravování důchodců ve školní jídelně
- dokončení a zkolaudování budov v areálu Drobných provozoven
- dokončení a zkolaudování místního rozhlasu
- adaptace budovy č. 312, zajištění činnosti koloniálu a policejní stanice
- zajištění zadání a územního rozhodnutí pro 3. a 4. stavbu kanalizace
- zajištění zadání pro kanalizaci v ulici V padolině
- zajištění rekonstrukce Svornosti a její napojení na kanalizační síť
- zajištění rekonstrukce Jadranu
- zajištění zastřešení mlýna a úpravy mlýnského náhonu
- zajištění zbudování chatičky pro mateřskou školu
- zajištění služeb prádelny a čistírny v obci
- pronájem a rekonstrukce zámecké zahrady
- zajištění pokračování rekonstrukce zámeckého parku
- zajištění výsadby asi 6 ha zeleně pod ulicí V Záhorském a za hřbitovem
- zajištění napojení vodovodní sítě obce přes redukční šachty na vodovodní řad DN 600
- zajištění úpravy částí komunikací po kanalizaci a kabelizaci
- zajištění rekonstrukci objektu bývalého kadeřnictví na pekařství
- zajištění úpravy kadeřnictví a holičství v klubu důchodců
- zajištění základního vybavení výpočetní technikou pro místní úřad

Hlavní úkoly pro rok 1992:

- zajištění uspořádání majetkových vztahů naší městské části (zámek, objekty státního statku, psychiatrie apod.)
- zajištění tvorby nových územně plánovacích podkladů pro rozvoj obce
- zajištění optimálních podmínek pro realizaci projektu obchodně turistického a rekreačního využití historického jádra obce a velkých oblastí zeleně (v okolí zámeckého parku, Dolnopočernického rybníka, luk a lesa Vidrholce)
- zajištění podmínek pro výstavbu technologického parku (v oblasti mezi vnějším dálničním okruhem, lesem a areálem výzkumných ústavů v Běchovicích)
- zajištění činnosti ekologického centra v Dolních Počernicích
- zajištění pokračování výstavby kanalizace v obci

Podrobnější informace o problémech a záměrech naší městské části lze získat vždy na zasedání místního zastupitelstva, na které jsou rozesílány pozvánky do každého domu. Bohužel, jen málo spoluobčanů této možnosti využívá.

Závěrem bych chtěl popřát hodně štěstí, vše nejlepší v novém roce, hlavně pevné zdraví všem obyvatelům naší obce. Členům zastupitelstva, aktivistům komisí a pracovníkům místního úřadu pak ještě více spolupracovníků ochotných se podílet na práci ve prospěch naší obce.

JOSEF NOŽIČKA
STAROSTA

Z činnosti Klubu důchodců

Rada Klubu důchodců v Praze 9 – Dolních Počernicích hodnotila činnost našeho klubu v roce 1991.

Jednotlivé kroužky se scházely takto (kromě srpna, kdy byly prázdniny):

Kroužek	Schůzky se konají	r. 1991	r. 1990
ručních prací	každý čtvrtek od 14.00 hod.	888	863
kulturní	každé pondělí od 14.00 hod.	694	600
zahrádkářský	1. úterý v měs. od 14.00 hod.	126	124
společenský	2. a 4. středu v měs. od 14.00 hod.	249	191
mužů	3. středu, 2. a 4. úterý od 14.00 hod.	253	233
rada klubu	1. pondělí v měs. od 9.00 hod.	93	74
Celkem	(údaje jsou k 30.11.)	2303	2085

Jak z porovnání s minulým rokem vyplývá, návštěvnost v našem klubu se zlepšila. Máme z toho radost. Rádi přivítáme další důchodce, kteří se mohou přihlásit ve shora uvedených dnech při schůzkách jednotlivých kroužků.

Kulturní kroužek zorganizoval společnou návštěvu divadelních představení v Karlínském divadle (Rosemary), v Divadle na Vinohradech (Dohazovačka) a v Divadle pod Palmovkou (Praha je všech Čechů raj).

Zúčastnili jsme se těchto zájezdů:

1) Hrubý Rohozec, Mnichovo Hradiště, Turnov
2) Cham (NSR)
3) Karlštejn – Lány
4) Poděbrady – Chlumec n.C.
5) Cham (NSR)
6) Zámek Koloděje

Zájezdů se zúčastnilo 269 důchodců.

Místním úřadem a vedením školy bylo našim důchodcům umožněno podávání obědů ve školní jídelně. Přihlásilo se 40 důchodců, kteří toto opatření velmi kladně hodnotí.

Za pomoci Obv. ústavu sociálních služeb Prahy 9 bylo nadále v provozu Středisko osobní hygieny a pedikúra.

OÚSS nám poskytl 32 poukazů na týdenní rekreaci. Vzhledem ke zvýšení poplatků za poukazy to bylo o 8 poukazů méně než minulý rok.

V klubu důchodců bylo zřízeno kadeřnictví, kde paní Krčálová našim ženám i mužům poskytuje své služby k jejich plné spokojenosti.

Všechny naše občany v důchodovém věku

upozorňujeme, že se na všech službách, poskytovaných v klubu důchodců, i na všech akcích, které organizujeme, mohou podílet, i když do klubu nedocházejí. Je však třeba, aby projevili zájem a o službách a akcích, které zajišťujeme, se v klubu informovali.

Na závěr této stručné zprávy děkuje rada klubu důchodců místnímu úřadu za péči a materiální pomoc, kterou klubu poskytuje.

Všem našim spoluobčanům přejeme radostné prožití svátků vánočních a mnoho úspěchů a zvláště hodně zdraví v roce 1992.

RADA KLUBU

VÝROBNA LAHŮDEK POKRAČUJE

Jednota PD Praha-východ opouští v rámci plnění restitučního zákona k 31.12.1991 objekt bývalé továrny na zpracování ovoce pana Votrubce v Hostavicích, kde po dobu téměř 30 let provozovala lahůdkářskou výrobu. Od ledna 1992 zahajujeme další činnost v prostorách původní školní jídelny v Bakurinově ulici, kde díky mimořádnému pochopení majitele objektu pana Görnera byla dokončena adaptace.

Výrobna nebude sloužit pouze jako závod s dodávkami pro velkoodběratele. Nabízíme služby rovněž občanům v místě a blízkém okolí. Budeme pokračovat v pestrém výrobním sortimentu salátů, obložených chlebíčků, pomazánek a oblíbených rybích výrobků. Kolektiv pracovníků, který téměř celý přechází na toto pracoviště, je připraven zajistit mimo běžné dodávky i mimořádné akce pro organizace, svatební hostiny a promoce apod. Abychom umožnili spoluobčanům nakoupit čerstvé zboží přímo z výroby v souladu s hygienickými předpisy, zahájíme v průběhu měsíce ledna i přímý prodej v „mini“ prodejně přímo ve výrobně. Při větších odběrech na mimořádné akce zajistíme po dohodě přímou dodávku až na místo konání.

Mimořádné objednávky je možno zajistit osobně nebo telefonicky po 6. lednu na tel. čísle 746 241 – 2.

Touto cestou bych chtěla poděkovat za mimořádné pochopení spoluobčanů v bezprostřední blízkosti objektu, kteří nám při adaptaci vycházeli vstříc. Děkuji zároveň pracovníkům místních služeb za příkladnou pomoc a spolupráci, bez níž bychom se v průběhu neobvykle rychlé adaptace jen těžko obešli.

Jménem vedení Jednoty Praha-východ a především celého kolektivu pracovníků lahůdkářské výrobny přijměte pozvání do naší nově otevírané výrobny a prodejny v Praze 9, Dolních Počernicích, Bakurinova 12.

ING. HANA JAKLOVÁ
VEDOUCÍ ODBORU VÝROBY
JEDNOTA PD PRAHA-VÝCHOD

VYHLÁŠKA č. 5/1969 Sb. o chovu a držení psů, koček, a jiných zvířat na území hl.m. Prahy – výklad pro městskou část Dolní Počernice

Čl. 1

Chov a držení psů, koček a jiných zvířat

1. Chovat nebo držet (dále jen chovat) psy, kočky a jiná zvířata na území Dolních Počernic je dovoleno, jen pokud tato zvířata a jejich chov nepůsobí hygienické nebo zdravotní závady a neohrožují čistotu a bezpečnost v domech a na veřejných prostranstvích a neobtěžují obyvatele.
2. K chovu dvou a více zvířat pro účely chovatelské, vědecké, výzkumnické a podobně je třeba zvláštního povolení místního úřadu, vydaného na základě doporučení obvodního hygienika a Městského veterinárního zařízení.
3. Je zakázáno chovat zvířata ve školách a v domech, v nichž jsou společná zařízení pro děti (např. jesle, školky, družiny apod.) Tento zákaz se vztahuje i na byty, které s těmito zařízeními, ubytovnami a provozovnami bezprostředně souvisí.

Čl. 2

Povinnosti chovatelů zvířat

1. Chovatel psa staršího tří měsíců je povinen přihlásit psa do 15 dnů po nabytí k evidenci u MÚ a opatřit ho evidenční známkou. Ztrátu psa nebo jakoukoliv změnu v chovu psa, ztrátu nebo odcizení evidenční známky je chovatel povinen ohlásit do 15 dnů MÚ. Doba stanovená pro vznik poplatkové povinnosti u místních poplatků ze psů zůstává nedotčena.
2. V zájmu zachování hygieny, čistoty, ochrany veřejného pořádku, bezpečnosti a klidného občanského soužití je chovatel psa povinen:
   a/ udržovat psa v čistotě
   b/ opatřit psa náhubkem a vodit ho na vodítku ve společných prostorách obytných domů, na frekventovaných veřejných prostranstvích a hromadných dopravních prostředcích
   c/ dostavit se se psem k povinnému očkování proti vzteklině a k prohlídce při zjevné chorobě.
   d/ dát psa, který pokousal občana, neprodleně prohlédnout veterinárním lékařem, dodržet nařízená veterinárně ochranná opatření a vydat zraněnému potvrzení o prohlídce psa
   e/ odstranit psa, který dvakrát pokousal občana; to však neplatí, jestliže pes pokousal občana při ochraně majetku nebo osoby chovatele.
3. Zvířata, jež pobíhají bez dozoru na veřejném prostranství, budou schytána a odevzdána pozorovací stanici Městského veterinárního zařízení. Při nemožnosti odchytu nebo při ohrožení osob nebo užitkových zvířat budou toulavá zvířata odstraněna jiným vhodným způsobem.

Náplň činnosti komise sociální, zdravotní, bytové a pro občanské záležitosti

Již podle názvu komise si můžete udělat představu o rozsahu naší činnosti, kterou musíme vykonávat v osmičlenném kolektivu.

Působnost komise v sociální oblasti je především zaměřena na občany s tíživou ekonomickou situací a jiné naléhavé potřeby, na které může komise podle možností kladně reagovat. Týká se to především našich občanů důchodového věku, jimž MÚ na základě našeho návrhu poskytuje ke konci roku sociální finanční příspěvek a jimž jsme zprostředkovali možnost stravování v nové školní jídelně, což se po prvních zkušenostech a ohlasech kvituje s povděkem.

V bytové otázce je situace nejtíživější. MÚ momentálně nedisponuje volnými byty v obci, a je proto plně odkázán na magistrát, který přiděluje dekrety s ohledem na počet obyvatel, což představuje 2 – 3 byty pro naši obec za rok.

Občanské záležitosti se vztahují na různá jubilea občanů nebo při narození nových občánků. Nyní je provádíme formou osobní návštěvy u rodičů novorozence apod.

Zároveň bych chtěl touto cestou poděkovat členům komise za jejich ochotu řešit záležitosti, které jistě nejsou lhostejné nám všem, a zároveň nabídl spoluobčanům spolupráci formou příspěvků, připomínek a návrhů v rozsahu působnosti komise.

VÁCLAV HEROLD
ZA KSZB

Ze sportu

Oddíl košíkové se zúčastnil dvou turnajů v Erlangenu v SRN. Na první zájezd za hranice se nejprve vydaly žákyně. V termínu 27. – 28.10. sehrály velký mezinárodní turnaj za účasti družstev z Rakouska, Francie, Itálie, SRN a ČSFR. Z osmi účastníků skončila naše děvčata na 5. místě. S trochou štěstí však mohla být ještě lepší. Naše hra se všem líbila a dá se říci, že jsme byli středem pozornosti. Katka Nerudová byla nejlepší střelkyní celého turnaje! Na dobrých výsledcích našich děvčat mají velkou zásluhu trenéři Jirka Petrák a Ing. František Chaloupecký. Druhým družstvem, které odjelo do Erlangenu, byli naši senioři. Ve dnech 8. – 10.11. sehráli turnaj za účasti CWJM Erlangen, Carl Zeiss Jena a Dolních Počernic. V obou utkáních jsme jasně prohrávali, ale nakonec se projevila značná zkušenost našeho družstva, a tak jsme celý turnaj s převahou vyhráli. Pobyt našich družstev v Erlangenu byl na vysoké úrovni a žákyně i senioři udělali v zahraničí dobré jméno Dolním Počernicím.

ZBYNĚK RICHTER
PŘEDSEDA ODDÍLU KOŠÍKOVÉ

Ke změně názvů dvou místních ulic

V č. 2 našeho zpravodaje z letošního roku byli naši čtenáři seznámeni s požadavkem občanů na přejmenování některých místních ulic a vyzváni k návrhu nových názvů. Místní zastupitelstvo projednalo jednotlivé návrhy a doporučilo následující změny:

1) *ul. 7. listopadu –*
   nový název: ul. Listopadová
   (podle návrhu p. J. Boreckého
2) *ul. Knížková –*
   nový název: ul. Kněžická
   (podle jedné z osad okr. Trutnov, podobně jako jsou pojmenovány všechny ulice sousední)

Nové názvy vstoupí v platnost po schválení obvodním a magistrátním úřadem.

REDAKCE

Co nového v hasičském sboru

Nechci říci, že v minulosti naši hasiči vyvíjeli nedostatečnou činnost, ale ukázalo se, že v současné době budou muset na aktivitě značně přidat. Toto zjištění vychází hlavně z návštěv náčelníka SPO Prahy 9 kpt. Jindry na místním úřadě, kde trvale zjišťuje některé nedostatky. Hasičský sbor v naší obci má 38 členů. Starostou je Václav Procházka, velitelem družstva František Karoch a preventistou Jaroslav Kobylka. Ostatní členové jsou rozděleni do preventivních skupin nebo jsou bez funkce. Nebudu se vracet k minulé činnosti hasičů, ale spíše chci říci, co nás očekává:

Je to především novelizace požárního řádu pro naši obec. Dále je to vypracování plánu preventivních kontrol na 1. pololetí r. 1992. Do konce roku ještě musíme stihnout plánované kontroly na r. 1991 a dovybavit hasičskou zbrojnici některými technickými pomůckami. Dále je třeba zajistit proškolení strojníků a některých členů preventivních skupin. Je též třeba přepracovat seznamy sousedních ohlašoven požáru, neboť telefonní čísla u nich již neplatí.

Nemusím zdůrazňovat, že práce v hasičském sboru je dobrovolná a náročná na čas. Myslím, že všichni občané mohou hasičům jejich práci usnadnit. Jak? O tom si povíme příště.

ZBYNĚK RICHTER

SPORT V NAŠÍ OBCI

Jak si vedla naše družstva v pražských mistrovských soutěžích v sezóně 1990/1991

Kopaná		
muži „A“	pražský přebor	4. místo
muži „B“	II. třída	9.místo
dorost	II. třída	3. místo
st. žáci	II. třída	4. místo
ml. žáci	II. třída	12. místo
Košíková		
muži „A“	II. třída	10. místo
muži „B“	III. třída	1.místo
dorost	I. třída	11. místo
st. žáci	I. třída	8. místo
st. žákyně	I. třída	5. místo
Tenis		
muži	III. třída	7.místo
dorost	III. třída	6. místo
st. žactvo	II. třída	7. místo

Odbíjená

Muži ani ženy se mistrovských soutěží v minulé sezóně nezúčastnili.

ZBYNĚK RICHTER
KOMISE PRO SPORTOVNÍ A ZÁJMOVOU ČINNOST

Rozvozní dny uhelného skladu

Obchod palivy a stavebninami Praha, s.p., Praha 2 – Nové Město, Náplavní 6 nám sdělil dopisem ze dne 2.12.1991, že na rok 1992 byly určeny dny pro rozvoz paliva do jednotlivých obcí bez určení konkrétních termínů. Oznámil pouze, že rozvozní den pro obec Dolní Počernice bude vždy **středa.**

Upozorňujeme na změnu telefonního čísla objednávkové kanceláře US Běchovice: **728 306**

Kadeřnictví EVA

vás zve do nově otevřené provozovny v Dolních Počernicích u konečné stanice autobusů č. 208, 109.

Provozní doba:

PO 11 – 19 hod. ČT 11 – 19 hod.
ÚT 11 – 19 hod. PÁ 9 – 16 hod.
ST 9 – 14 hod.

Těšíme se na vaši návštěvu.

- Montáže a opravy elektroinstalace
- Opravy elektrospotřebičů

provádí
Kamil Douděra
Hřibojedská 18
Dolní Počernice – Praha 9

Jubilanti z našich řad

Přání hodně zdraví a životní pohody do dalších let patří našim spoluobčanům, kteří oslaví životní jubilea:

LEDEN		
František Kašička	8.1.1904	88 let
Josef Kropáček	9.1.1917	75 let
Bedřiška Vávrová	26.1.1907	85 let
Božena Tůmová	28.1.1906	86 let
ÚNOR		
Jaroslav Tříska	5.2.1917	75 let
Marie Křišťanová	8.2.1898	94 let
Růžena Hrubá	8.2.1904	88 let
Marie Tučková	11.2.1905	87 let
Františka Turková	16.2.1905	87 let
Jaroslav Mařenec	26.2.1912	80 let
BŘEZEN		
Jiří Eckstein	7.3.1922	70 let
Jan Had	9.3.1917	75 let
Jaroslav Mergl	10.3.1907	85 let
Marie Pojslová	20.3.1922	70 let
Brunhoferová Mil.	20.3.1922	70 let
Marie Flekalová	31.3.1907	85 let
Rückerová Frant.	28.3.1898	94 let
DUBEN		
Anna Smrkovská	3.4.1906	86 let
Anna Mentlíková	9.4.1906	86 let
Anna Neprašová	12.4.1906	86 let
Marie Mikešová	14.4.1922	70 let
Jiřina Kropáčková	21.4.1922	70 let
Jan Trepák	24.4.1902	90 let
Milosl. Šindelář	26.4.1922	70 let
Marie Vojáčková	26.4.1901	91 let
KVĚTEN		
Bedřich Klika	7.5.1901	91 let
Jana Schytilová	22.5.1922	70 let
Karel Knapp	26.5.1912	80 let
Otakar Havlica	30.5.1917	75 let
ČERVEN		
Vlasta Forejtová	7.6.1922	70 let
Josef Kubů	15.6.1922	70 let
Alois Chuchvalec	17.6.1906	86 let
Marie Lovětinská	18.6.1907	85 let

Vydává Místní úřad Dolní Počernice
Šéfredaktor: Stanislav Kšáda
Odborná redaktorka Marie Vitochová
Členové redakce ing. arch. František Kašička, Václav Kočí, ing. Miloslav Král
Tiskne Mladá fronta 310006184

Z DĚJIN NAŠÍ OBCE

24. V DRUHÉ POLOVINĚ 17. STOLETÍ /1648 – 1700/ – 1. ČÁST

V období třicetileté války Slavatové několikrát marně usilovali o navrácení konfiskovaného majetku, ke kterému patřily i Dolní Počernice. Naposledy v roce sepisování berní ruly r. 1654, z níž jsme se dozvěděli, že vedle tvrze-zámečku s poplužním dvorem tu tehdy byly /ve staré vsi na pravém břehu Rokytky/ pouze tři selské statky a čtyři chalupy.

Císařské zamítnutí bylo odůvodněno tím, že majetek Albrechta Jana Smiřického propadl po bělohorské bitvě konfiskaci a už přešel do třetí a čtvrté ruky. Následujícího roku 1655 napsal Albrecht Jindřich Slavata znovu císaři a opět marně. Nic nebyla platná ani přímluva švédské královny Kristiny. Revizní komora r. 1656 prohlásila, že statky byly právně konfiskovány a že Markéta Salomena Slavatová ze Smiřic /jak jsme se dozvěděli v kap. 20/ prchla do ciziny a tím ztratila nárok na vrácení majetku. Po smrti Albrechta Jindřicha Slavaty opětovala žádost o statky jeho vdova Emilie Slavatová. Svou žádost dokládala tvrzením, že její tchyně Markéta byla původně ochotna využít kdysi udělené milosti a vrátit se do Čech, ale pouze s podmínkou, že jí bude konfiskovaný statek Dolní Počernice vrácen nebo nahrazen jiným. Takto odůvodněná žádost byla po dobrozdání revizní komise předložena v r. 1657 císaři k rozhodnutí, a císařským reskriptem z r. 1661 byl ovdovělé a znovu provdané hraběnce Emilii dědičný nárok na majetek včetně dolnopočernického statku přiznán. Revizní a likvidační komise však byla zmocněna nabídnout hraběnce místo původních statků peněžitou náhradu. Následovalo dlouhé jednání o výšce odškodnění, jehož konce se hraběnka nedočkala. Jejímu druhému manželovi Bohumilu Windischgrätzovi nakonec poukázala státní pokladna odškodnění ve výši 500 000 kop grošů míšenských – tuto částku však nedostal v hotovosti, ale byla mu zajištěna na různých statcích a domech. Zároveň byl zmocněn, aby si částky na držitelích těchto domů a statků s pomocí státní pokladny soudně vymáhal. Tak hrabě Rudolf Colloredo, který v té době držel Dolní Počernice ocenění na 20 000 kop míšenských, měl zaplatit 10 000 zlatých. Hrabě, stejně jako majitelé jiných statků, však protestoval,a že ne on, ale císař sám jako původní i nynější držitel většiny zkonfiskovaného majetku Smiřických je povinen předepsaný obnos uhradit. Císařská kancelář byla nucena tento důvod uznat, ale celková suma za odškodnění se jí najednou začala zdát příliš velká. Císař se tedy domluvil s Windischgrätzem pouze na 300 000 zlatých. Od různých držielů dostal potom Windischgrätz 140 000 a zbytek – 160 000 – doplatil císař z dvorní pokladny. Teprve tím byl ukončen tehdejší restituční spor, trvající téměř půl století. Mezitím /r. 1657/ tehdejší majitel Počernic hrabě Rudolf Colloredo zemřel a panství převzal jeho syn Jeronym Ludvík.

Obecným jevem druhé poloviny 17. století bylo utužení nevolnictví a likvidace posledních osobních svobod poddaných. Povinná robota místy přesáhla tři dny v týdnu. Při správě panství s nově organizovanými panskými velkostatky se vytvořila přísná hierarchie vrchnostenských úředníků – od vrchního správce až po posledního písaře, šafáře a čeledína. Každý nastupující úředník musel přísahat věrnost své vrchnosti a slibovat, že bude řádně plnit předepsané povinnosti. K zajištění chodu panství vydávaly vrchnosti různá nařízení, instrukce, oběžníky a mandáty. Obyvatelé Počernic se bez svolení vrchnosti nemohli ženit a vdávat, prodávat svůj majetek, dávat děti na řemeslo nebo na studium. Poddaní ani nesměli opustit hranice panství – pokud chtěl někdo odejít jinam, musel od vrchnosti získat tzv. zhostný list. Provinění nebo neplnění poddanských povinností bylo trestáno např. vsazením do klády, /tj. sevřením hlavy, rukou nebo nohou mezi dva vykrojené trámy/, vsazením do vězení, často i bitím, při závažnějších přestupcích i mučením /španělskými botami nebo potupnými cejchy rozpáleným železem/. Poddaní z colloredských panství často prchali tam, kde byla vrchnost mírnější. Dokladem je dopis Rudolfa Colloreda z 24. května 1653, kterým hrabě zmocňuje hejtmany svých statků, aby se jeho jménem domáhali vrácení uprchlých poddaných.

Ze zběhlých sedláků a z válečných dobrodruhů se rekrutovalo v zemi i mnoho tehdejších loupežníků a lapků. Neutěšené poměry vedly v tomto období v Čechách rovněž ke známým živelným selským bouřím, které však všechny podlehly organizované císařské armádě. Největší nevolnická povstání vypukla r. 1680 ve východních, severních a západních Čechách. I když byly potlačeny, přiměly vládu ještě v témže roce k vydání tzv. robotního patentu, který poprvé jednotně upravil poměr mezi poddanými a vrchností. Stanovil maximum robotních povinností na 3 dny v týdnu, zakazoval šlechtě vybírat protiprávně daně, zvyšovat dávky a nutit poddané kupovat předražené výrobky. Formulace patentu však umožňovala stanovenou normu libovolně překračovat. Známý je zvláště pozdější odboj Chodů vedený Janem Sladkým-Kozinou /popraveným v roce 1695/.

Situaci v tehdejší habsburské monarchii, v jejímž čele vystřídal Ferdinanda III. v r. 1657 Leopold I., komplikovaly dále ve 2. polovině 17. století války s Turky, vrcholící v r. 1683, kdy turecká vojska oblehla Vídeň.

Odchod švédských vojsk ze země po ukončení třicetileté války umožnil také postupnou rekatolizaci Čech. Již podle zmiňovaného Obnoveného zřízení zemského z r. 1627 začala být příslušnost k jiné než katolické církvi soudně trestána, docházelo k vyhledávání a ničení nekatolických knih a k pronásledování jejich vlastníků, docházelo k hromadné emigraci, tak jak to známe z různých spisů, románů a dokladů. Za císaře Leopolda I. rekatolizační násilnosti již postupně ustávaly, poslední nekatolický šlechtic opustil zemi r. 1670 a země byla opět považována za katolickou. Uvedená situace v zemi nepochybně výrazně ovlivňovala i život v naší tehdy malé vísce, jakož i život na jeho panském sídle a dvorci. Jejich další osudy si ponecháme na příště.

ING. ARCH. F. KAŠIČKA

